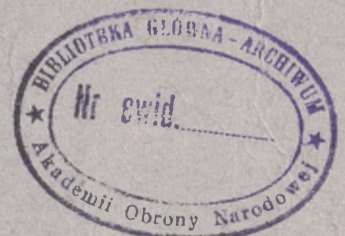

JAWNE

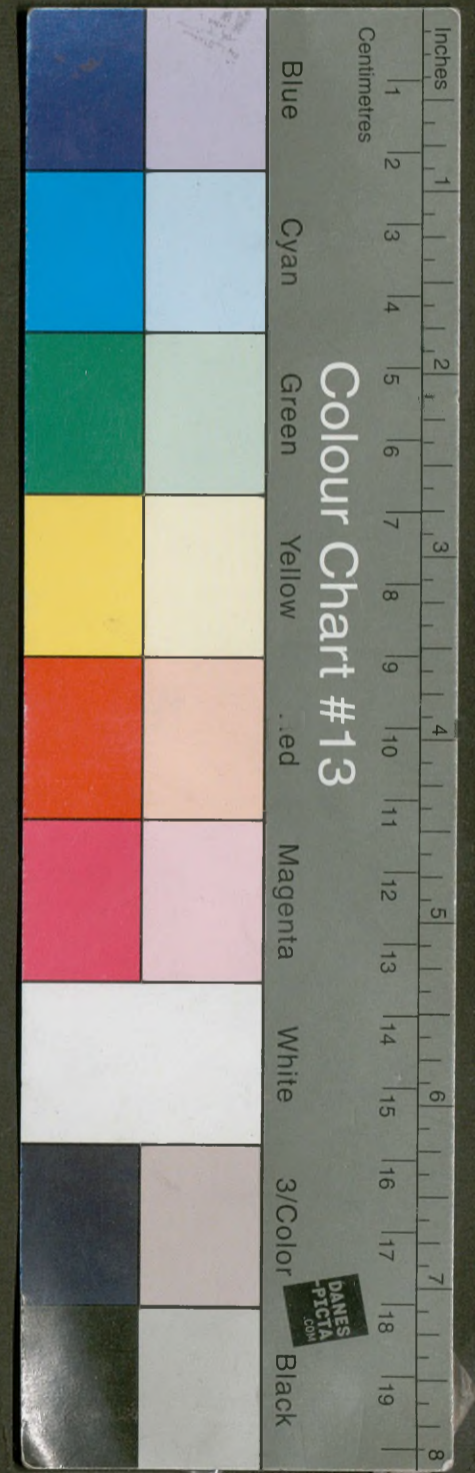
*Działania bojowe filmu podczas
zabezpieczenia desantów powietrznych*

Archiwum 1954

~~40488~~

40488

JAWNE

Działania bojowe filmów podczas
zabezpieczenia desantów powietrznych

Archiwum 1854

~~40488~~

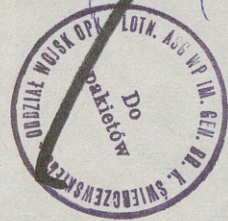

40488

PODSTAWA
Ustawa z dnia 22 stycznia 1969 roku
art. 86 ust. 2
(Dz. U. RP Nr 11 poz. 85)
.....
podpis

Paralel nr 12657
D

53/011/76

Kandydat nauk wojennych
ppłk H. N. Hamidułow

Działania bojowe plmb podczas zabezpieczenia desantów powietrznych

Przełożył z rosyjskiego:
płk dypl. mgr pil. Ludwik Jabłoński

W s t e p

W Siłach Powietrznych Związku Radzieckiego wojska powietrznodesantowe pojawiły się między pierwszą a drugą wojną światową. W czasie II wojny światowej wojska te znalazły szerokie zastosowanie. W różnych operacjach odegrały one ważną rolę, wykonując zadania o znaczeniu taktycznym i operacyjnym.

Współczesne działania bojowe wojsk charakteryzować się będą dużym rozmachem i wielką dynamicznością, szerokim zastosowaniem nowoczesnych środków rażenia, wśród których najważniejsze będą jądrowe środki napadu oraz uzbrojenie rakietowe. To jeszcze więcej podnosi znaczenie manewru, a w konsekwencji i rolę wojsk powietrznodesantowych w operacjach wojsk lądowych i marynarki wojennej.

Desanty powietrzne stosuje się w operacjach zaczepnych. Działając na tyłach przeciwnika, mogą one uchwytować i utrzymywać ważne rejony i obiekty w celu powstrzymania odejścia wojsk przeciwnika i podchodzenia jego odwodów, zapewniając ich szybkie zwalczanie przez nacierające wojska. Desanty powietrzne stosuje się również dla uchwycenia i zniszczenia środków napadu jądrowego, dezorganizacji dowodzenia wojskami, naruszenia tyłowego zabezpieczenia wojsk i niedopuszczenia do stosowania broni masowej rażenia. Na kierunkach nadmorskich wysadza się /wyrzuca się/ desanty powietrzne

dla uchwycenia i utrzymania odcinków wybrzeża w rejonie wysadzenia desantu morskiego, a także ważnych rubieży na drogach podejść odwo-
dów przeciwnika do rejonu desantowania.

Działania bojowe desantów powietrznych na tyłach przeciwnika przebiegają w utrudnionych warunkach. Przebiegają one samodzielnie i w izolacji od wojsk nacierających od frontu i charakteryzują się prowadzeniem niespodziewanych i decydujących manewrów.

Złożoność desantowania i prowadzenia działań na tyłach przeciwnika nakazują zwrócić większą uwagę na charakter uzbrojenia desantów powietrznych. One są uzbrojone w lekki raketowo-artyleryjski sprzęt. Nie pozwala to desantom powietrznym samodzielnie wykonywać wszystkich zadań ogniowych. Niedostatek środków ogniowych desantów powietrznych jest uzupełniany ogniem rakiet, artylerii, lotnictwa bombowego i myśliwsko-bombowego.

Lotnictwo myśliwsko-bombowe dysponujące wysoką manewrowością, możliwością zwalczania małych i ruchliwych obiektów z zastosowaniem bomb jądrowych, pocisków raketowych i działek, a także bomb klasycznych, jest jednym z ważniejszych środków zabezpieczenia desantów powietrznych. Pułk lotnictwa myśliwsko-bombowego może wykonać część zadań przewidzianych dla lotnictwa myśliwsko-bombowego w zabezpieczeniu desantów powietrznych.

Na podstawie współczesnych poglądów na zastosowanie desantów powietrznych i analizy ich charakteru działań bojowych w skrypcie rozpatruje się warunki, zadania i sposoby działań bojowych plmb podczas przygotowania desantowania, desantowania i prowadzenia działań bojowych desantów powietrznych na tyłach przeciwnika, właściwości organizacji i dowodzenia działaniami bojowymi pułku podczas zabezpieczenia desantów powietrznych.

*a tego czasu
pobyt desantów*

1. Warunki prowadzenia działań bojowych plmb podczas zabezpieczenia
desantów powietrznych

Plmb prowadzi działania bojowe na korzyść desantów powietrznych w ramach wsparcia natarcia wojsk. Dlatego też warunki prowadzenia działań bojowych charakteryzują się tymi samymi cechami, jakie występują podczas wsparcia natarcia wojsk lądowych. Jednak kiedy pułk wykonuje uderzenia tylko na korzyść desantu powietrznego lub gdy będzie wydzielony specjalnie do zabezpieczenia desantów zaistnieją specyficzne warunki, wynikające z bojowego zastosowania i osobliwości działań bojowych desantów powietrznych na tyłach przeciwnika.

Specyfika działań bojowych LMB związana jest z głębokością wysadzenia desantów, długotrwałości ich działań na tyłach przeciwnika, dynamiczności i szybkości przebiegu sytuacji w rejonie desantowania.

1. Wysadzanie i zrzut operacyjnych desantów powietrznych przeprowadza się zazwyczaj w operacyjnej głębokości nieprzyjaciela w odległości 100 - 150 i więcej km od czoła nacierających wojsk /rys.1/. Taktyczne desanty powietrzne wysadza się /wyrzuca/ w odległości 10 - 30 km od czoła nacierających wojsk/od pierwszorzutowych oddziałów nacierających wojsk/.

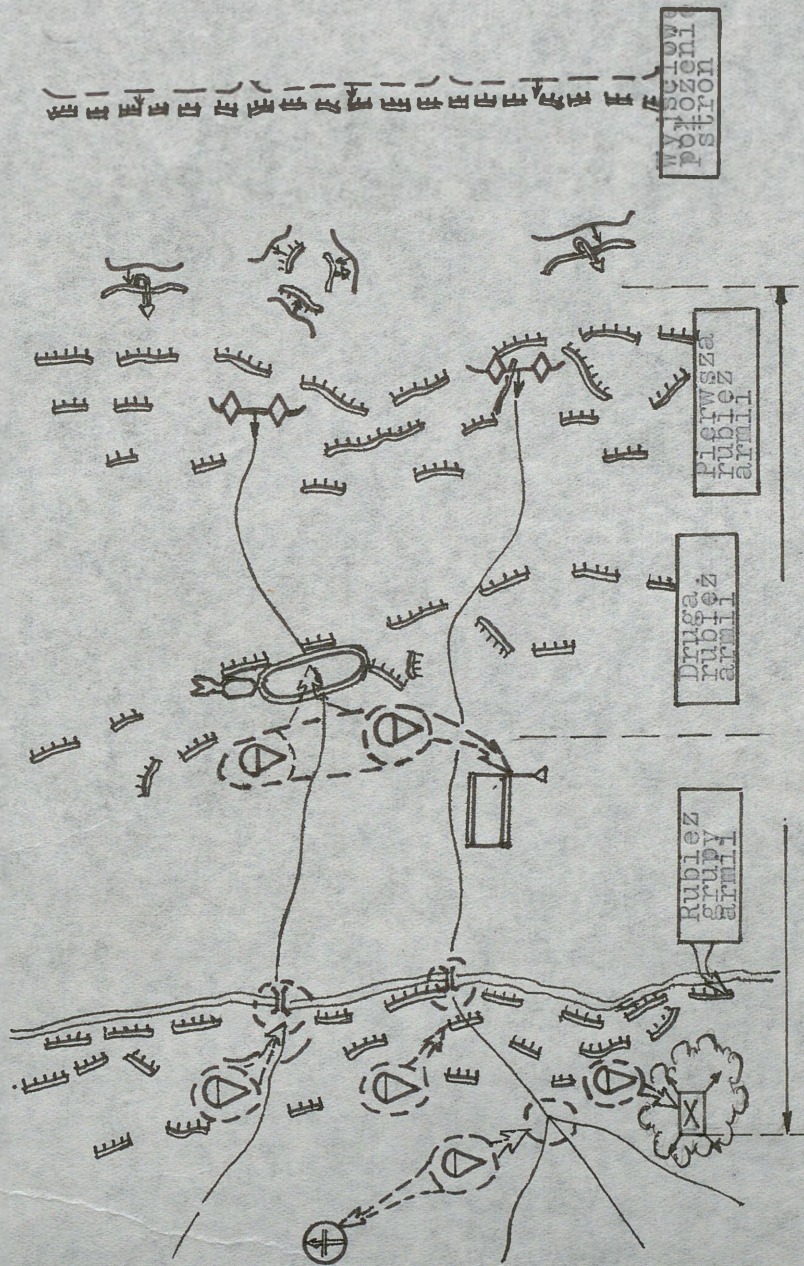
Od głębokości desantowania zależy głębokość położenia obiektów, które muszą być zwalczane dla zabezpieczenia desantów powietrznych. Obiekty te znajdują się w rejonie desantowania i w jego bliskiej strefie. Promień tej strefy zależy od zasięgu ognia rakiet taktycznych, prędkości wyprowadzenia odwodów i wynosi średnio 40 - 50 km.

Wychodząc z głębokości desantowania desantów powietrznych i wielkości bliższej strefy położenia obiektów, można przyjąć, że podczas zabezpieczania taktycznych desantów powietrznych, plmb będzie działał na obiekty oddalone o 60 - 80 km od pierwszorzutowych oddziałów nacierających wojsk; natomiast podczas zabezpieczenia operacyjnych desantów powietrznych odległość położenia obiektów może dochodzić do 150 - 200 km.

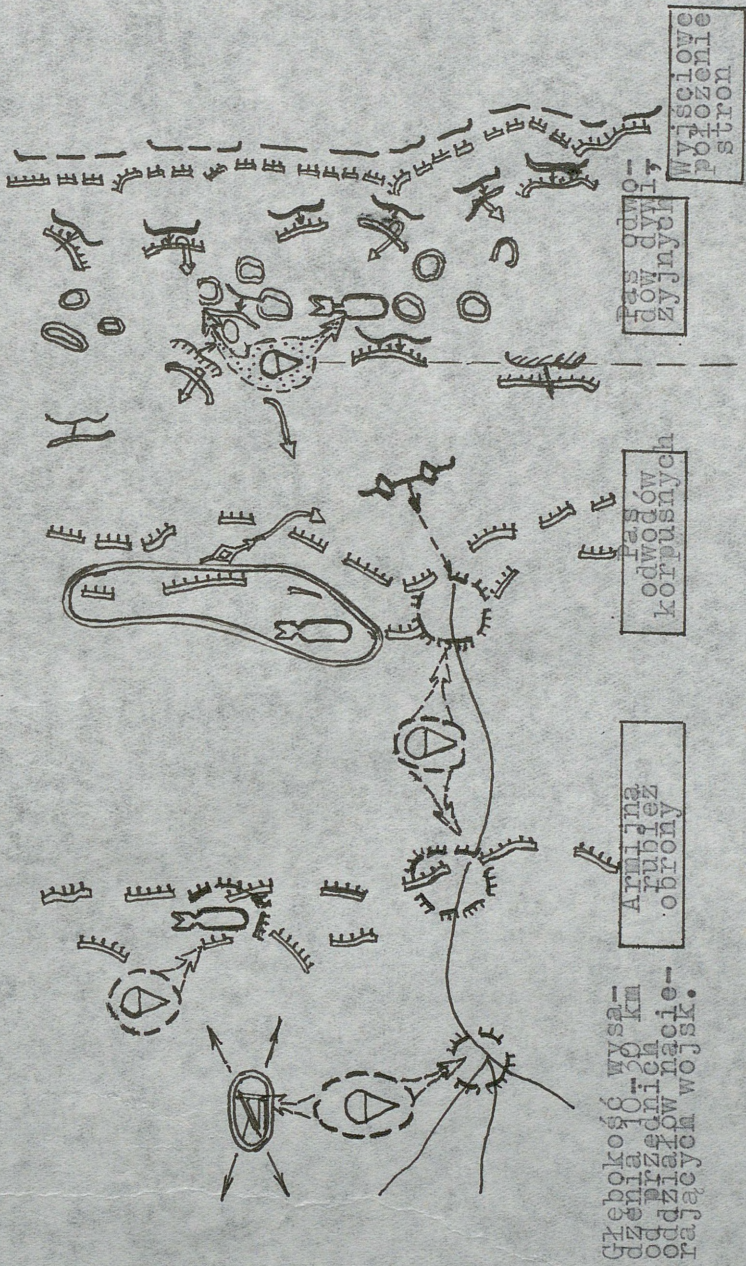
Średnia odległość lotnisk bazowania LMB od pierwszorzutowych/przednich/ oddziałów nacierających wojsk wynosi 100 - 150 km. Od tej rubieży głębokość położenia obiektów działań od lotnisk wynosi 160 - 180 km/zabezpieczenie taktycznych desantów powietrznych/ i 250 - 300 km /zabezpieczenie operacyjnych desantów powietrznych/.

Położenie obiektów działań na tych odległościach nie zawsze pozwoli LMB zabezpieczać desanty powietrzne, jeśli nie zmieni się bazowanie tego lotnictwa i będzie ono działać z małych wysokości. Uwzględniając ważność zadania wykonywanego na korzyść desantów należy przewidywać konieczność przebazowania plmb na nowe lotniska za nacierającymi wojskami w celu przybliżenia się do obiektów udegotowości rzeń. Przebazowania te powinny się odbywać bez obniżenia pododdziałów plmb do wsparcia działań desantu na wezwanie.

Rys. 1. Warianty wysadzenia i możliwe zadania operacyjnych desantów powietrznych.

Rys.2. Wyszukiwanie taktycznych desantów powietrznych w czasie natarcia wojsk lądowych/wariant/.

2. Po zrzucie /wysadzeniu/ na tyły przeciwnika desanty powietrzne prowadzą samodzielne działania bojowe w oderwaniu od swych wojsk, działających od frontu. Długotrwałość działań na tyłach przeciwnika zależy od przeznaczenia, składu, zadań i głębokości zrzutu /desantowania/ desantów powietrznych, a także od tempa natarcia wojsk lądowych. Taktyczne desanty powietrzne mogą prowadzić samodzielne działania w ciągu 2 - 6 godzin, natomiast operacyjne 1 - 2 doby, a w niektórych przypadkach i więcej.

W bezpośredniej zależności do długotrwałości samodzielnych działań desantów powietrznych na tyłach przeciwnika jest możliwość plmb w natężeniu działań. Na korzyść taktycznego desantu powietrznego pułk może średnio wykonać 1 - 2 pułkoloty, natomiast operacyjnego - 3 - 5 pułkolotów. Wynika z tego, że plmb, który może wykonywać to zadania, posiada ograniczone możliwości w zakresie natężenia działań.

We wsparciu natarcia wojsk lądowych uczestniczą także pociski rakietowe, artyleria, lotnictwo bombowe i inne ogniowe środki frontu/armii/. Każdy z tych środków posiada swoje zalety i wady. Wady jednych są uzupełniane zaletami innych. Ograniczone możliwości plmb będą rekompensowane innymi środkami. Jednak w wielu przypadkach szybko zmieniającej się sytuacji LMB może się okazać jednym z podstawowych środków wsparcia ^{działań} desantów powietrznych na tyłach przeciwnika; niekiedy może ono tylko z LB wykonywać szybkie uderzenia na obiekty ruchome. A sytuacja w rejonie desantowania i działań bojowych desantów powietrznych zazwyczaj charakteryzuje się tym, że tam znajduje się najwięcej ważnych/przeważająca liczba/ ruchomych obiektów przeciwnika.

Wskazane wyżej okoliczności dyktują konieczność kompensowania ograniczonych możliwości bojowych plmb w zakresie natężenia działań, wysokimi efektami uderzeń. Dlatego też szczególną uwagę należy zwracać na wybór właściwych środków rażenia. Dla wykonania zadań bojowych ograniczonymi

siłami z jednoczesnym ^azdan^{iem} przeciwnikowi maksymalnych strat należy przyjmować najbardziej efektywne środki rażenia: atomowe chemiczne i zapalające bomby, a w niektórych przypadkach i pociski raketowe.

Desantowanie desantów taktycznych przeprowadza się częściej nocą i w trudnych warunkach atmosferycznych/przy niskiej podstawie chmur i ograniczonej widzialności/ w dzień. W tych warunkach działania bojowe lotnictwa myśliwsko-bombowego są znacznie ograniczone, co uzupełnia się naziemnymi środkami ogniowymi i lotnictwem bombowym.

3. W rejonie działań bojowych desantu powietrznego sytuacja charakteryzuje się wysoką dynamicznością.

W czasie prowadzenia działań bojowych mogą się pojawić nowe cele, które niejednokrotnie wymagają natychmiastowego działania. Dlatego też częste będą przypadki wylotów pododdziałów LMB na wezwanie lub też przecelowanie ich na inne obiekty. Taką sytuację należy uwzględniać podczas organizacji działań plmb. Szczególnie ważne znaczenie posiada utrzymywanie w wysokiej gotowości pododdziałów plmb. do działań na wezwanie z pola walki, dokładnie zorganizowana i niezawodna/bezprzerwywie działająca/ łączność pododdziałów ze SD, położenie SD wojsk lądowych przy SD lotnictwa i właściwie zorganizowany system przecelowywania lotnictwa.

4. Desanty powietrzne dysponują lekkim uzbrojeniem i dlatego też ich możliwości ogniowe podczas prowadzenia działań bojowych z przeciwnikiem będą znacznie ograniczone., dlatego też LMB często może uzupełniać ten niedostatek ciężkiego uzbrojenia w składzie desantów powietrznych. Spowoduje to konieczność wykonywania uderzeń przez LMB na obiekty, znajdujące się w bezpośredniej bliskości/styczności/ desantu.

To bliskie położenie obiektów LMB w czasie wsparcia

działań bojowych powinno się uwzględniać przy wyborze środków rażenia, najwygodniejszych kierunków nalotów na cel i sposobów ich atakowania.

Podsumowując to wszystko, można powiedzieć, że plmb, działając na korzyść desantów powietrznych, może często prowadzić działania na cały promień taktyczny, z częstymi przebazowaniami za nacierającymi wojskami, z wysokim napięciem, posiadać ciągle odwód dla wykonania natychmiastowych wylotów na wezwanie z pola walki. W czasie wsparcia desantów mogą być charakterystyczne działania tak na oddalone obiekty, jak i na obiekty znajdujące się w bezpośredniej styczności/bliskości/ od pododdziałów desantu powietrznego, częstsze precelowania pododdziałów w celu wykonania uderzeń na świeżo wykryte cele.

2. Zadania i obiekty działań plmb podczas zabezpieczania desantów powietrznych.

Zastosowanie bojowe desantów powietrznych przewiduje przygotowanie desantowania, desantowanie i prowadzenie działań bojowych na tyłach przeciwnika. Wychodząc z tego, przydziela się zadania i obiekty działań bojowych plmb, który może zabezpieczać działania takiego desantu.

2.1. Zadania i obiekty działań plmb podczas przygotowania desantowania.

okresie
W/podczas/przygotowania desantowania duże znaczenie posiada uzyskanie dostatecznie szczegółowych danych o rejonie desantowania i o przeciwniku w rejonie desantowania i na podejściach do niego. Dane te uzyskuje się od plrt, a czasami i plmbx i siłami LB. Gdy jednak brak jest sił i środków LRT/rozpoznawczych, podczas silnego przeciwdziałania środków obrony przeciwlotniczej, a szczególnie LM, część zadań rozpoznania może być przekazana LMB.

W niektórych przypadkach w rejonie desantowania, jak i w rejonach bezpośrednio do niego przyległych mogą być takie obiekty, bez uprzedniego porażenia których może być utrudnione desantowanie desantów powietrznych. Dla zniszczenia i obezwładnienia takich obiektów, równoległe z użyciem innych środków ogniowych frontu /armii/ może być zastosowane LMB.

W ten sposób w czasie przygotowania desantowania plmb może wykonywać następujące zadania:

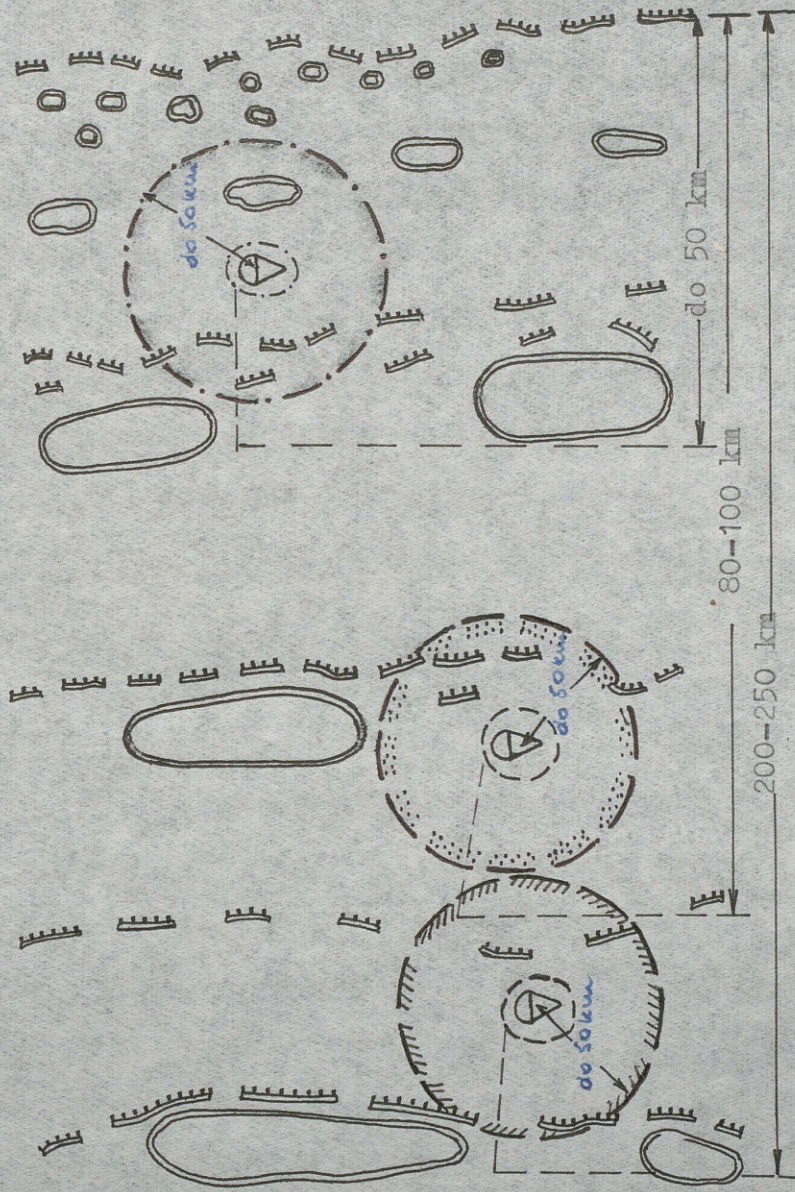
- prowadzenie rozpoznania powietrznego;
- wykonanie uprzedzających uderzeń na obiekty, położone w przewidywanych rejonach desantowania.

Prowadzenie rozpoznania powietrznego.

Doświadczenia II wojny światowej świadczą o tym, że bez dokładnego rozpoznania zastosowanie desantów powietrznych może być obrócone w klęskę. Tak, np. w październiku 1944 roku dla zapewnienia powodzenia 21 grupy armijnej wojsk angielsko-kanadyjskich, nacierającej na wschód przez Holandię dla obejścia linii Zygfryda, zdecydowano przeprowadzić powietrzno-desantową operację siłami trzech dywizji powietrznodesantowych i jednej brygady spadochronowej.

W przygotowaniu przeprowadzenia operacji powietrznodesantowej źle została zorganizowane rozpoznanie rejonu desantowania. W efekcie tego nie mogło ono wykryć obecności składu i ugrupowania wojsk przeciwnika w rejonie desantowania. Desant powietrzny został wysadzony w ugrupowanie/położenie/ niemieckiego korpusu pancernego. Oddziały/części/ tego korpusu zostały natychmiast wprowadzone do walki z desantem powietrznym, w wyniku czego zniszczono jedną brygadę i jedną dywizję, a dwu dywizjom zadano poważne straty. Tak więc w wyniku braku danych z rozpoznania została zerwana operacja powietrznodesantowa.

Rys. 3. Głębokości rozpoznania powietrznego podczas zabezpieczania desantów powietrznych.

W interesach desantów powietrznych i sił je zabezpieczających plmb może wykonywać następujące zadania rozpoznania powietrznego:

- ujawnienie
- wykrycie wojsk i innych obiektów w rejonie desantowania
- wykrycie systemu obrony przeciwlotniczej w pasie przelotu desantu i w rejonie desantowania;
- ustalenie rejonów znajdowania się odwodów przeciwnika, które mogą być użyte dla odparcia desantów powietrznych.

Głębokość rozpoznania powietrznego zależy od przeznaczenia i zadań desantów powietrznych/rys.3/.Podczas desantowania taktycznych desantów powietrznych w rejon położenia dywizyjnych i korpuśnych odwodów/kontratakujących grup/ lub między nimi rozpoznanie powietrzne zazwyczaj prowadzi się na głębokość taktycznej strefy obrony przeciwnika. Jeśli taktyczne i operacyjne desanty wysadza się/zrzuca się/ za obrębem taktycznej strefy obrony, to oddalenie obiektów rozpoznania powietrznego powinno być równe położeniu odwodów operacyjnych armii lub grupy armii czyli wahać się w granicach od 80 - 100 do 200 - 250 km.

Rozmiary bliższej strefy rozpoznania powietrznego ustala się czasem przejścia desantów i prędkością wyprowadzenia odwodów i środków ogniowych w rejon desantowania, a także zasięgiem ognia rakiet taktycznych. Długotrwałość desantowania i przejście w gotowość bojową - dla taktycznego desantu wynosi 0,5 - 1 godziny, natomiast dla operacyjnego 1 - 1,5 godziny. Średnia prędkość ruchu czołgów i transporterów opancerzonych przeciwnika wynosi: w dzień 30 - 35 km/godz, w nocy 18 - 20 km/godz. Wychodząc z tych norm, można wyliczyć, że rozpoznanie powietrzne powinno być prowadzone w strefie o promieniu do 50 km. W przedziale tego rejonu/tej odległości/ znajdują się także środki ogniowe, które mogą prowadzić ogień na desant /rakiet taktyczne i artyleria polowa/.

Głębokość rozpoznania powietrznego, prowadzonego dla wykrycia systemu obrony przeciwlotniczej npla w pasie przelotu desantu powietrznego określa się na podstawie oddalenia rejonów desantowania. Rozpoznanie bazowania lotnictwa i stanowisk startowych raketowej artylerii przeciwlotniczej, które mogą przeciwdziałać desantowi, plmb może wykonywać do rubieży taktycznego promienia działania.

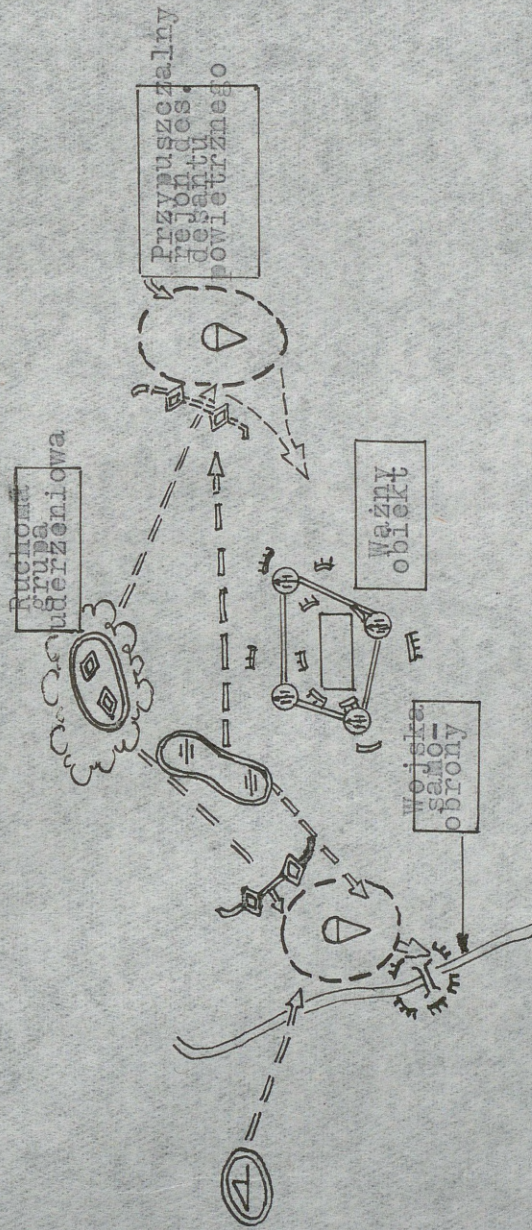
Wykonanie uprzedzających uderzeń w interesach desantów powietrznych. Prawdopodobnie przeciwnik zwróci baczną uwagę na obronę przeciwdesantową obiektów tyłowych.

Organizacja obrony przeciwdesantowej strefy komunikacji przewiduje rozdzielenie teatru działań bojowych na rejony. Większe rejony mogą się dzielić na podrejony i części. W strefie działań bojowych obronę przeciwdesantową organizuje się w pasach obrony pododdziałów i oddziałów odpowiedzialnych za obronę. W armiach polowych, korpusach i dywizjach tworzy się tyłowe rejony odpowiedzialności.

Bezpośrednia obrona obiektów realizuje się składem osobowym obrony obiektu, pododdziałami obsługi i innych tyłowych oddziałów i instytucji, znajdujących się w granicach rejonów odpowiedzialności, a także pododdziałami i oddziałami artylerii przeciwlotniczej. Wszystkie te/wojska/siły stanowią wojska miejscowej samoobrony. One zazwyczaj sprowadzają się do oddziałów /komend/.

Jeżeli zdarzają się działania przeciwnika większymi siłami i obiekty posiadają ważne znaczenie, to dla wzmocnienia miejscowej samoobrony przewiduje się wydzielenie bojowych oddziałów /jednostek/ i pododdziałów/rys.4/. Wypełniają one zadania odwodu i mogą działać w charakterze ruchliwych grup.

Rys. Podstawowy schemat obrony przeciwdessantowej ważnego obiektu

Dla osłony ważnych obiektów i rejonów wydziela się oddziały i pododdziały kierowanych rakiet przeciwlotniczych.

Wykorzystanie ruchomych uderzeniowych grup realizuje się scentralizowanie. One są rozmieszczane w środku rejonów obrony i znajdują się w gotowości do szybkiego manewru w dowolny punkt, narażony na uderzenia przeciwnika.

W skład ruchomych grup uderzeniowych włącza się pododdziały wszystkich podstawowych rodzajów wojsk. Podczas zagrożenia wysadzenia lub zrzutu desantu powietrznego przewiduje się obowiązkowe włączenie w skład ruchomych grup uderzeniowych dużej liczby czołgów i artylerii. Podobnie też w rejonie desantowania desantu powietrznego, oprócz oddziałów miejscowej samoobrony, mogą się znajdować pododdziały piechoty, artylerii, czołgów, artylerii przeciwlotniczej; nie jest też wykluczone przebywanie w takim rejonie pododdziałów wojsk raketowych. Oprócz tego, w danym rejonie może się znajdować duża liczba środków radiotechnicznych i łączności, zabezpieczających kierowanie wojskami obrony przeciwlotniczej.

W ten sposób obiektami działań środków ogniowych ~~wojsk~~ frontu /armii/, wykonujących uprzedzające uderzenia na korzyść desantów powietrznych mogą być: siła żywa, czołgi, polowa i przeciwlotnicza artyleria, stanowiska rakiet, stacje radiolokacyjne, środki łączności i kierowania. Przy tym dla plmb najbardziej charakterystycznymi mogą być działania na stanowiska rakiet, stacje radiolokacyjne, stanowiska ogniowe polowej i przeciwlotniczej ~~artylerii~~ artylerii.

Najbardziej efektywnymi środkami rażenia tych obiektów podczas swartego ich położenia /ugrupowania/ mogą być bomby atomowe małego kalibru. W warunkach położenia rozśrodkowanego obiekty te można skutecznie zwalczać ~~działakami~~ pociskami raketowymi i bronią pokładową. Wykorzystując te ostatnie LMB może atakować nie tylko baterie, ale i oddzielne stanowiska rakiet, artylerii, oddzielne elementy stacji radiolokacyjnych /anteny, urządzenia kierowania itp/

Należy zaznaczyć, że plmb dla wykonania uprzedzających uderzeń, szczególnie na obiekty/nieruchome/ stałe, może być wykorzystywany tylko wtedy, gdy będzie niedostateczna liczba innych sił i środków lub kiedy warunki/sytuacja/ nie pozwolą określić współrzędnych obiektów, na które możnaby zastosować rakiety.

Zadania i obiekty działań plmb podczas zabezpieczenia desantowania desantów powietrznych.

W czasie desantowania przeprowadza się załadowanie desantu do środków desantowych, przelot w rejon desantowania, zrzut /wysadzenie/ desantu powietrznego. Najbardziej odpowiedzialne, z punktu widzenia warunków desantowania, okazują się lot po trasie i wysadzenie/zrzut/ desantu powietrznego.

Podczas lotu po trasie desantowi mogą przeciwdziałać liczne środki obrony przeciwlotniczej. W związku z tym często może wyniknąć potrzeba obezwładnienia tych środków/nierzadko/. Zadania te, szczególnie w głębokości operacyjnej, mogą uczestniczyć wraz z innymi środkami walki samoloty myśliwsko-bombowe.

Na początku wysadzania/zrzutu/ desantu rejon desantowania może być zajęty przez ~~XXXXX~~ siły i środki obrony przeciwdesantowej które należy obezwładnić. W wykonywaniu tego zadania mogą uczestniczyć samoloty myśliwsko-bombowe.

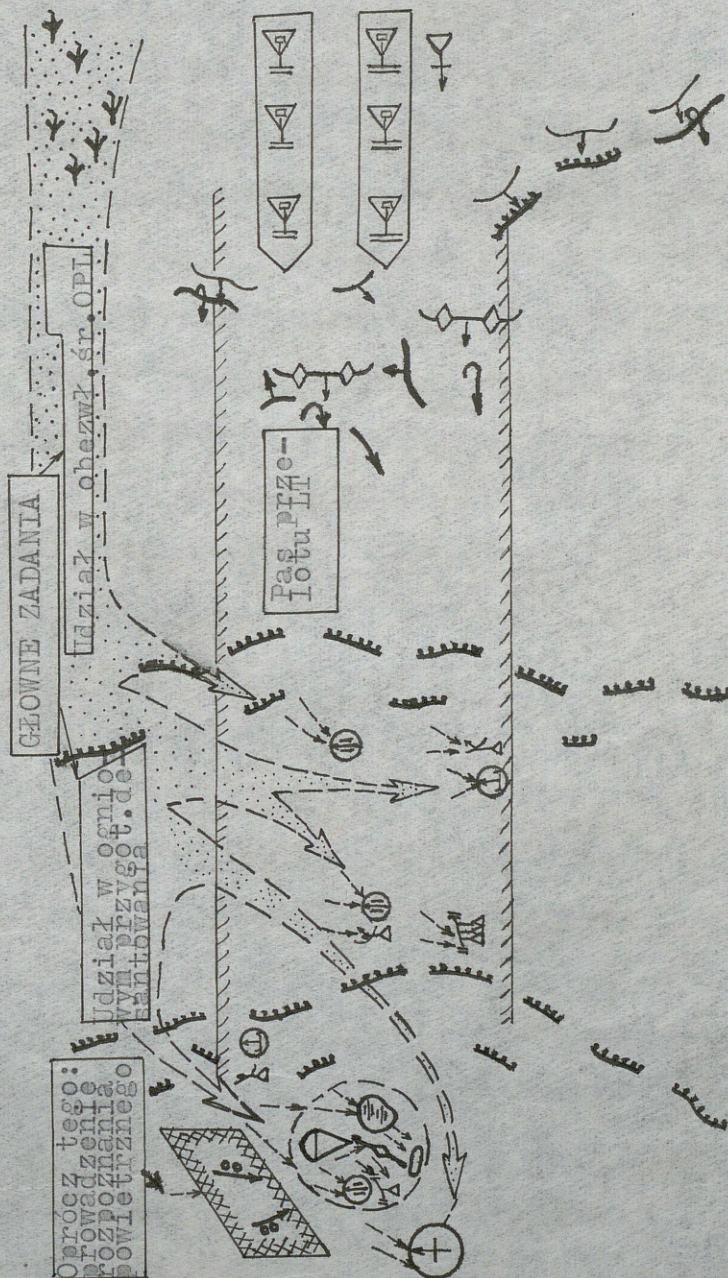
W ten sposób w okresie desantowania desantu powietrznego plmb może wykonywać następujące podstawowe zadania:

- obezwładnienie i niszczenie środków obrony przeciwlotniczej przeciwnika;

- udział w lotniczym przygotowaniu desantowania;

- Obezwładnianie i niszczenie środków obrony przeciwlotniczej wykonuje się zazwyczaj siłami armii lotniczej w ogólnym systemie wsparcia nacierających wojsk wszystkimi środkami ogniowymi frontu/armii/. Zadanie to realizuje się nie tylko w pasie lotu

Rys. 5. Zadania i obiekty działań pmb podczas zabezpieczenia desantowania desantów powietrznych.
/schemat podstawowy/

desantu powietrznego, ale i w całym pasie natarcia wojsk. Właśnie działania środków ogniowych frontu/armii/, a w tej liczbie rakiet i lotnictwa, stwarza tu sprzyjającą sytuację, która pozwala stosować desanty powietrzne. Jednak w ogólnym systemie wsparcia wojsk ^{nacierających} plmb może uczestniczyć w wykonywaniu zadań obezwładnienia środków obrony przeciwlotniczej tylko w celu zabezpieczenia desantów powietrznych.

Uczestnicząc w wykonaniu tych zadań, plmb będzie wykonywał uderzenia na artylerię przeciwlotniczą, punkty i środki naprowadzenia środków obrony przeciwlotniczej.

W niektórych przypadkach, a szczególnie podczas braku innych środków ogniowych lub niemożliwości ustalenia współrzędnych celów, plmb może wykonywać uderzenia na lotniska bazowania LM przeciwnika a także brać udział w nalotach grup demonstracyjnych.

Uderzenia na stanowiska rakiet przeciwlotniczych i przeciwlotniczej artylerii należy wykonywać 1 - 2 min wcześniej, zanim czołowe pododdziały samolotów lub śmigłowców transportowych wyjdą na rubież otwarcia ognia. Dlatego koniecznie należy przeciąć rubież postawienia zadań bateriom do strzelania jednoczesnego przeciw głównym pododdziałom samolotów lub śmigłowców transportowych. Pododdziały plmb zdążą we właściwym czasie/do czasu podejścia do tej rubieży samolotów transportowych/wykonać uderzenia na środki przeciwlotnicze npla.

Obezwładnieniu i niszczeniu podlegają baterie artylerii przeciwlotniczej i przeciwlotniczych rakiet kierowanych, mogące ostrzelać samoloty i śmigłowce desantu, wykonujące lot w danym pasie. Innymi słowy należy działać na baterie położone w pasie, którego szerokość powinna być równa/lub większa/ 1,5 promienia poziomej strefy obstrzału .

W pasie przelotu pododdziałów LT/ i śmigłowców?/ przeciwnik będzie dysponował znaczną liczbą środków przeciwlotniczych. Dlatego też do walki z nimi będą wykorzystywane: ~~artyleria~~ artyleria, rakiety, bombowce i inne środki ogniowe frontu/armii/. Dla plmb będzie najbardziej charakterystyczne obezwładnianie tych środków obrony przeciwlotniczej/raczej: tych baterii przeciwlotniczych/, które się znajdują poza zasięgiem środków ogniowych wojsk lądowych lub zostaną wykryte niedługo przed desantowaniem, w wyniku czego nie można określić ich współrzędnych.

Do zwalczania środków obrony przeciwlotniczej należy stosować pociski działek i pociski raketowe, a przy bliskim położeniu baterii i dywizjonów - chemiczne i odłamkowo-burzące bomby, a także mieszanki zapalające.

Podczas zabezpieczenia desantów powietrznych nie należy stosować bomb atomowych na środki obrony przeciwlotniczej, gdyż należy unikać porażenia produktami wybuchów jądrowych pododdziałów desantu, wykonujących lot w pasie zwalczania/obezwładniania/ środków obrony przeciwlotniczej przeciwnika.

Obezwładnienie jednej baterii rakiet lub artylerii przeciwlotniczej uzyskuje się poprzez uderzenie 2 -3 kluczami LMB.

Dla naruszenia systemu kierowania siłami obrony przeciwlotniczej plmb może wykonywać uderzenia na stacje radiolokacyjne wykrywania celów powietrznych, jak i naprowadzenia i wskazywania celów, a także dla organizacji lotów grup demonstracyjnych.

Plmb może wykonywać uderzenia na stacje radiolokacyjne w warunkach, kiedy nie mogą na nie działać środki ogniowe wojsk lądowych, ze względu na ich duże oddalenie, lub przy braku współrzędnych. Najbardziej celowym jest zwalczanie stacji radiolokacyjnych pociskami raketowymi i pociskami działek. Stacje radiolokacyjne można też dodatkowo efektywnie razić bombami odłamkowymi, odłamkowo-burzącymi i mieszankami zapalającymi, a w niektórych przypadkach również i bombami chemicznymi.

Dla wyprowadzenia z gotowości jednej stacji radiolokacyjnej potrzeba 1 - 2 kluczy LMB.

Lot grup demonstracyjnych organizuje się wg. planu armii lotniczej w celu utrudnienia przeciwnikowi warunków wykrycia desantu powietrznego, naprowadzenia na niego LM i środków przeciwlotniczych.

Plmb może w niektórych przypadkach wydzielić część sił ^{lotu} dla organizacji grup demonstracyjnych w ramach ogólnego planu obezwładnienia środków obrony przeciwlotniczej nieprzyjaciela.

Uderzenia na lotniska wykonuje się w celu zniszczenia samolotów na nich lub wzbraniania startu myśliwców w określonym czasie.

Plmb może być angażowany do wykonywania uderzeń w pierwszej kolejności na lotniska, na których znajdują się samoloty w gotowości do startu.

Podczas działań na lotniska w celu niszczenia lotnictwa na nich pierwszoplanowymi obiektami działań Plmb będą samoloty znajdujące się na starcie w gotowości do lotu. W następnej kolejności pododdziały pułku niszczą samoloty znajdujące się na stoiskach. Dla niszczenia samolotów ~~masistickixbronixjadraxej~~ należy stosować bomby atomowe, a z klasycznych środków rażenia - pociski raketowe i pociski działek, a także bomby odłamkowe, odłamkowo-burzące i mieszanki zapalające.

Wzbranianie startów samolotów myśliwskich z lotnisk osiága się przez blokowanie. Wykonuje się to przez zrzut na pas startowy bomb z zapalnikami opóźnionego działania lub skażeniem pasa startowego, stoisk samolotów i innych obiektów stałymi środkami trującymi i wyprowadzenia z gotowości pasów startowych.

Lotniska blokuje się z odpowiednim wyprzedzeniem czasowym w stosunku do desantowania.

Plmb może blokować jednocześnie 3 lotniska, wydzielając na każde z nich 2 - 3 klucze.

Zadanie obezwładnienia środków obrony przeciwlotniczej w okresie desantowania plmb rozwiązuje uderzeniami na rakietowe i lufowe baterie przeciwlotnicze/ stanowiska, działa/, niszczeniem i wyprowadzaniem z gotowości stacji radiolokacyjnych kierowania siłami i środkami obrony przeciwlotniczej przeciwnika. W niektórych przypadkach pułk może uczestniczyć w organizacji lotów grup demonstracyjnych, a także wykonywać uderzenia na lotniska bazowania lotnictwa myśliwskiego przeciwnika.

Udział w lotniczym przygotowaniu desantowania. Przed desantowaniem desantów powietrznych prowadzi się ogniowe przygotowanie obrony w celu dezorganizacji systemu przeciwdesantowej i przeciwlotniczej przeciwnika w rejonie desantowania i stworzenia w ten sposób sprzyjających warunków wysadzenia/zrzutu/ desantu w wybrany rejon. Jeśli wiarogodnie ustalono brak przeciwnika w rejonie desantowania, to nie przeprowadza się ogniowego przygotowania desantowania.

W ogniowym przygotowaniu desantowania desantu powietrznego biorą udział naziemne środki ogniowe frontu/armii/, LB i LMB. Uderzenia lotnictwa stanowią lotnicze przygotowanie desantowania.

Przerwa między początkiem desantowania a ukończeniem ogniowego przygotowania bywa minimalna, żeby przeciwnika nie zdołał przyjąć do siebie po wykonanych na niego uderzeniach. Dlatego też uderzenia lotnictwa, w tym i lotnictwa myśliwsko-bombowego na oniektę obrony przeciwdesantowej przeciwnika wykonuje się zazwyczaj 5 - 10 min przed początkiem desantowania. Długotrwałość działań bojowych lotnictwa w ogniowym przygotowaniu nie przekracza 5 - 10 min.

Celem ogniowego przygotowania desantowania jest obezwładnienie i niszczenie siły żywej, środków ogniowych i techniki bojowej, naruszenie systemu ognia, kierowania siłami obrony przeciwdesantowej.

obrony
santowej i przeciwdesantowej, utrudnienia manewru wojskom przeciw-
~~XXXX~~ desantowej w rejonie desantowania. ~~Zkryta~~ Dlatego też obiektami
~~XXXX~~ działań środków ogniowych w czasie zabezpieczenia desantowania
mogą być: pododdziały siły żywej, czołgi artyleria, stanowiska rakiet
artyleria przeciwlotnicza, stacje radiolokacyjne, mosty, przeprawy,
umocnienia obronne, znajdujące się tak w rejonie desantowania, jak
i w jego bliskim rejonie. Przy tym naziemne środki ogniowe frontu
/armii/ będą wykonywać uderzenia w pierwszej kolejności na rubie-
że/umocnienia obronne, zesrodkowania siły żywej/wojsk/ i techniki
bojowej. W liczbie obiektów działań pododdziałów plmb zazwyczaj
będą małe i ruchome objekty. Takimi celami w rejonie desantowania
mogą być: kolumny czołgów, artyleria, stanowiska rakiet, pododdziały
rakietowej i lufowej artylerii przeciwlotniczej na SS i SO, stacje
radiolokacyjne.

Najskuteczniejszymi środkami rażenia czołgów i innej te-
chniki bojowej, a także wojsk są bomby atomowe małego kalibru i lot-
nicze bomby chemiczne z gazami trującymi. Jednakże te środki raże-
nia powinny być stosowane z takim wyliczeniem, żeby fala uderzenio-
wa, skażenia radioaktywne i chemiczne, nie przeszkodziły desantowa-
niu desantu powietrznego i w wykonywaniu dalszych, postawionych mu
zadań.

Z klasycznych środków rażenia można stosować: na artylerię, stanowiskom rakiet i stacje radiolokacyjne pociski rakietowe
bomby i z działek, odłamkowe i odłamkowo-burzące ~~p~~, na czołgi - przeciw-
czołgowe, odłamkowo-burzące i mieszanki zapalające, pociski rakieto-
we.

Możliwości bojowe pułku na te objekty zależą od przyję-
tych środków rażenia. Jeśli przyjmie się bomby atomowe, to jedną
bombą można obezwładnić i zniszczyć znaczną część kompanii czołgów
i dywizjonu rakiet kierowanych "Honest John", "Lance" lub eskadrę
"Matador" albo jeden węzeł radiolokacyjny. Działając pociskami ra-
kietowymi i z działek, a także bombami, pułk może obezwładnić ogień

2 - 3 dywizjonów "Honest John", 2 - 3 eskadr "Matador" lub 2 - 3 baterii prk "Hawk" lub zniszczyć do 30% składu kompanii czołgów.

Oprócz wykonywania rozpatrywanych zadań, plmb może też w okresie desantowania wykonywać rozpoznanie powietrzne w celu konkretyzowania danych o położeniu charakterze działań bojowych obiektów ~~prk~~ obrony przeciwdesantowej i charakterze obrony przeciwlotniczej rejonu desantowania.

Wszystkie dane z rozpoznania powietrznego należy natychmiast przekazywać na SD frontu/armii/, na pokład samolotu, gdzie znajduje się dowódca desantu powietrznego i grupy LT.

W ten sposób plmb w lotniczym przygotowaniu desantowania desantu powietrznego uczestniczy w obezwładnianiu i niszczeniu środków ogniowych i siły żywej i w naruszaniu kierowania siłami obrony przeciwdesantowej i przeciwlotniczej, mając jako podstawowe obiekty działań rakiety, czołgi, artylerię polową i przeciwlotniczą i stacje radiolokacyjne.

Zadania i obiekty działań plmb podczas wsparcia działań bojowych desantu na tyłach przeciwnika.

Po zakończeniu desantowania pododdziały/oddziały/ desantu powietrznego przystępują do wykonania zadań bojowych.

Zazwyczaj zadania bojowe desantu powietrznego dzielą się na rząd zadań wykonywanych kolejno. Zadaniem bliższym dywizji powietrznodesantowej/spadochronowo-desantowego pułku lub pułku zmotoryzowanego, wysadzanego jako desant powietrzny/ jest zniszczenie przeciwnika w rejonie desantowania i uchwycenie nakazanego rejonu /obiektu/. Zadaniem następnym może być obrona uchwyconego obiektu /rejonu/ lub wykonanie uderzeń na przeciwnika w celu zajęcia nowych obiektów lub ich zniszczenia. Kontynuacją zadania dalszego może być wykonanie uderzeń na przeciwnika razem z wojskami nacierającymi od frontu/czoła/.

zadania bliższego
W okresie zbiórki i na początku wykonywania ~~zadania~~ przez desant powietrzny przeciwnika będzie się starał go zniszczyć,

wykorzystując siły i środki miejscowej samoobrony i bliższych odwodów, jeśli nie udało się ich obezwładnić lub zniszczyć w potrzebnym zakresie/ w koniecznym stopniu/ w czasie przygotowania desantowania i desantowania desantu. Oznacza to, że desant powietrzny może być w potrzebie/potrzebować wsparcia ogniowego. Jednym z efektywnych środków wsparcia desantu powietrznego, w liczbie innych środków ogniowych, jest plmb.

W czasie wykonywania przez desant zadania bliższego i dalszego przeciwnik będzie podciągał w rejon działań bojowych desantu odwody z bardziej oddalonych rejonów. Walka z tymi odwodami wzbraniania ich podchodzenia ku rejonowi działań bojowych desantu powietrznego stanowi główne zadanie środków ogniowych frontu. Przy tym, w większości przypadków, LMB razem z LB może być jedynym środkiem obezwładniania i niszczenia ruchomych celów, jakimi mogą być wyruszające odwody.

Z tego wynika, że w czasie wykonywania przez desant powietrzny postawionych zadań, plmb może uczestniczyć w wykonywaniu następujących podstawowych zadań/rys.6/:

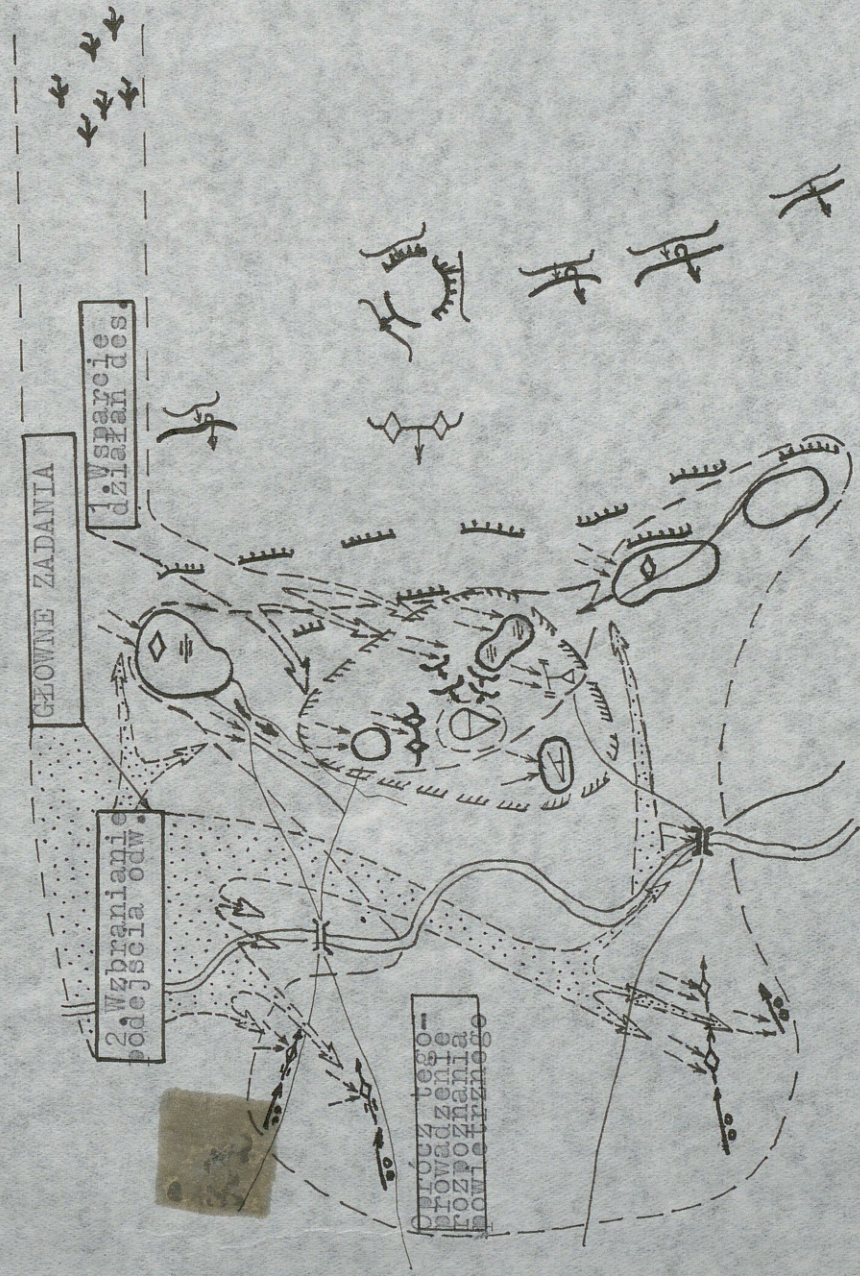
- wsparcie działań desantu/boju/;
- wzbranianie podchodzenia odwodów w rejon desantowania.

Wsparcie działań desantu. Dla wykonania tego zadania plmb może być wykorzystywany do wykonania zadań bezpośrednio po wysadzeniu/zrzucie/ pierwszych pododdziałów desantu powietrznego. Wynika to z charakteru działań bojowych desantu powietrznego na tyłach przeciwnika.

Działania bojowe desantu zazwyczaj zaczynają się po ~~ju~~ wysadzeniu/zrzucie/ pierwszych pododdziałów. Nawiązanie boju może się odbywać jednocześnie z kontynuowaniem desantowania i zbiórką następnych pododdziałów. ~~Atak~~ Walka rozpoczyna się zazwyczaj atakiem z marszu.

Atak z marszu wymaga ogniowego wsparcia. Doświadczenie bojowego przygotowania wojsk powietrznodesantowych wskazuje na to

Rys. Zadania i obiekty działań plmb podczas wsparcia desantu powietrznego.

że nawet podczas bardzo dobrej organizacji desantowania, ciężkie ~~uzbrojenie~~ /artyleria, moździerze itp/ nie może się od razu włączyć /nie może od razu przystąpić/ do ogniowego wsparcia desantu powietrznego. Dla doprowadzenia do gotowości bojowej ciężkich środków ogniowych potrzebny jest czas. Z doświadczeń nauczania wynika, że ogólny czas gotowości techniki bojowej, desantowanej sposobem spadochronowym wynosi 30 - 40 min. Przy desantowaniu sposobem lądowania czas ten skraca się do 10 - 15 min.

Przytoczone dane mówią o tym, że w czasie zbiórki, przygotowania do boju i na początku boju desant powietrzny w określonej długotrwałości czasu może pozostać bez organizowanego wsparcia ogniowego. Do tego należy koniecznie dodać to, że ogniowe wsparcie desantu swoimi środkami w wielu przypadkach może się okazać niedostatecznie efektywne z powodu ograniczonych możliwości uzbrojenia desantu w odległości strzelania i gęstości ognia.

Uwzględniając charakter działań desantu i ograniczonych możliwości jego środków ogniowych można przypuszczać, że głównymi obiektami działań plmb w czasie wsparcia boju desantu mogą być: rakiety, czołgi na pozycjach wyjściowych i podczas ruchu na te pozycje, artyleria i stanowiska rakiet na pozycjach ogniowych i podczas przemieszczenia, drugie rzuty ruchomych odwodów, punkty i środki naprowadzenia.

Najbardziej efektywnymi środkami rażenia wskazanych obiektów są pociski raketowe i działek, bomby odłamkowo-burzące, chemiczne z niestałymi gazami trującymi/nietrwałymi/ i mieszanek zapalające. W sprzyjających warunkach sytuacji na stanowiska rakiet, artylerii a także w rejonach ześrodkowania mogą być zastosowane bomby atomowe małego kalibru.

Podczas wykonywania postawionych zadań desanty powietrzne mogą nacierać i bronić się.

Charakter działań bojowych desantu powietrznego na tyły przeciwnika ma wiele wspólnego/posiada bezpośrednie związki/ z dzia-

łaniami przednich pododdziałów/oddziałów/ w natarciu i działaniami wojsk w obronie. Dlatego główne zadania wsparcia desantu powietrznego przez LMB powinny być analogiczne z zasadami wsparcia wojsk w natarciu i obronie. Jednak przy wsparciu boju desantu powietrznego na tyłach przeciwnika LMB może częściej działać na obiekty, położone w bezpośredniej bliskości od położenia własnych wojsk.

Tę osobliwość powinien uwzględniać dowódca plmb podczas organizacji działań bojowych podległych pododdziałów.

Obowiązkowo należy przyjąć wszystkie możliwości zapewniające bezpieczeństwo desantu powietrznego od porażenia ogniem LMB. Przede wszystkim należy przyjąć uzasadnione środki rażenia, naprowadzenia nalożów na cel, wybrać najbardziej celowe sposoby atakowania nakazanych celów, ustalać odpowiednie ugrupowania bojowe pododdziałów przy podejściu do celu. Oprócz tego, podczas wykonywania manewru w rejonie celu i zastosowania środków masowego rażenia/atomowych, chemicznych zapalających/, prawidłowo uwzględniać warunki meteorologiczne w rejonie działań bojowych desantu powietrznego

Wzbranianie podejścia odwodów do rejonu desantowania.

Plmb może się włączać w walkę z wychodzącymi odwodami przeciwnika przez 0,5 - 1 godz od początku desantowania desantu powietrznego, przewidując, że ten czas jest potrzebny przeciwnikowi na zorganizowanie marszu odwodów.

Dla efektywnego wsparcia boju desantu powietrznego plmb powinien wykonywać uderzenia w ograniczonym rejonie o promieniu 45 - 50 km od środka rejonu desantowania. W takim rejonie można z dostateczną dokładnością ustalić kierunek i cel ruchów odwodów, ustalić obiekty, których porażenie pozwoli zatrzymać ruch kolumn wojsk i techniki bojowej przeciwnika. W chwili wykrycia ruchu odwodów w pobliżu granicy tego rejonu do podejścia ich do miejsca rozwinięcia do boju przejdzie nie mniej 1,5 godz w dzień i 2 - 2,5 godz nocą. Jest to dostateczny czas do tego, aby plmb mógł wykonać

swe aktualne uderzenia na odpowiednie obiekty w celu zatrzymania ruchu przeciwnika, czas postawienia zadania pododdziałom, start z gotowości nr 1 i lot po trasie na prędkości 800 - 1000 km/godz - wyniki średnio 40 - 45 min/.

Uderzenia na odwody znajdujące się na większych odległościach wykonuje się zazwyczaj LB i innymi środkami ogniowymi frontu /armii/.

Głównym celem walki z odwodami jest wzbronienie ich podejścia ku rejonowi desantowania. Dlatego też obiektami działań pmb mogą być: główne pododdziały wyruszających kolumn, których głównymi obiektami będą czołgi, stanowiska rakiet i artyleria, a także siły i środki wojsk w rejonach ześrodkowania, skąd mogą one wykonać marsz w rejon ~~desantowania~~ działań bojowych desantu powietrznego. Podczas małej liczby/niedostatku/ innych środków ogniowych/rakiet, artylerii bombowców/, pułk niekiedy może wykonywać uderzenia na mosty, przeprawy, węzły dróg i inne wąskie przejścia w celu wzbronienia wyjścia /ruchu/ odwodów przeciwnika.

Czołgi, stanowiska rakiet i artylerię razi się efektywnie bombami atomowymi i przeciwczołgowymi, a także pociskami raketowymi i mieszankami zapalającymi. Siłę żywą i transport samochodowy należy zwalczać bombami odłamkowo-burzącymi, chemicznymi, pociskami raketowymi i działek, a także mieszankami zapalającymi.

Dla efektywnego porażenia mostów celowo jest stosować bomby atomowe/małego kalibru/ i odłamkowo-burzące. Tamy i węzły dróg należy niszczyć bombami atomowymi małego kalibru i bombami odłamkowo-burzącymi większych wagomiarów.

Przeprawy efektywnie zwalcza się pociskami raketowymi dużego kalibru i bombami odłamkowo-burzącymi.

W czasie wsparcia boju desantu powietrznego pmb może wykonywać rozpoznanie powietrzne z zadaniem śledzenia polabboju i ustalania składu, kierunku i celu ruchu odwodów.

Pododdziały pułku będą wykonywać zadania rozpoznania głównie razem z wykonywaniem zadań wsparcia desantu wykonującego działania bojowe w tyły przeciwnika.

Przy wsparciu działań bojowych desantu powietrznego na tyłach przeciwnika plmb będzie wykonywać charakterystyczne uderzenia na obiekty położone w rejonie desantowania tj. w bezpośredniej bliskości od wojsk własnych, a także ~~na obiektach~~ odwody podczas ich ruchu ku rejonowi desantowania. Razem z wykonywaniem tych zadań pułk może prowadzić rozpoznanie.

3. Sposoby działań bojowych plmb podczas zabezpieczenia desantów powietrznych.

Jest rzeczą oczywistą, że wybór sposobu działań bojowych stanowi podstawę decyzji dowódcy. Połączenie dużej liczby zadań, jak i warunków sytuacji, powoduje potrzebę stosowania dużej liczby sposobów działań. Jednak przy wykonywaniu wszystkich zadań bojowych i pododdziałów ~~to~~ sposoby działań bojowych jednostek lotniczych charakteryzują się następującymi elementami składowymi: podziałem wysiłku w czasie, ~~podziałem~~ podziałem sił na obiekty, określeniem celowego ugrupowania sił w powietrzu dla urzeczywistnienia lotu po trasie i wykonania uderzenia na cel.

Należy teraz rozpatrzyć, wskazane określające wpływy na podział wysiłku plmb w czasie i na określone obiekty i na określenie ugrupowania sił w powietrzu w czasie wykonywania zadań na korzyść desantu powietrznego.

Podział wysiłku pułku w czasie. Dla racjonalnego podziału wysiłku plmb w czasie, należy koniecznie uwzględniać charakter działań desantu powietrznego, cel, który należy osiągnąć wykonaniem określonego zadania i charakter obiektów uderzeń.

Przy ~~wykonywaniu~~ uprzedzających uderzeń desant powietrzny przygotowuje się do desantowania, tj. nie prowadzi działań boj.

Głównym celem uprzedzających uderzeń jest zniszczenie lub obezwładnienie obiektów na określonej długotrwałość, które mogą przeciwdziałać desantowi w procesie desantowania.

Dla rażenia obiektów w rejonie desantowania, o którym mówiono podczas rozpatrywania zadań i obiektów działań pułku, należy przewidywać wydzielenie znacznych sił. Szczególnie dużo sił należy wydzielić przy stosowaniu klasycznych środków rażenia. Jeśli zastosuje się bomby atomowe, to dla zabezpieczenia jednego samolotu nosiciela należy koniecznie wydzielić 1 - 2 kluczy samolotów. Wynika z tego że w czasie przygotowania desantowania najbardziej celowe jest wykonanie uderzeń/jednoczesnych/ małymi grupami po obiektach, bez uprzedniego porażenia których wyklucza się lub utrudnia się wysadzenie /zrzut/ desantu powietrznego.

Uderzenia kolejne pododdziałami/parami, kluczami, a czasami i eskadrami/ mogą być stosowane na środki masowego rażenia/atomowego rażenia/ w miarę ich wykrywania, punktach i środkach naprowadzenia, kolumny wojsk i techniki bojowej podczas wyruszania ku przewidywanym rejonom desantowania. Głównym celem uderzeń kolejnych powinno być utrudnienie przeciwnikowi urzeczywistnienie manewru siłami i środkami, wzbronienie zajęcia pozycji ogniowych, pozbawienie przeciwnika możliwości organizowania systemu ognia i kierowania.

W niektórych przypadkach plmb może zastosować i taki sposób jak polowanie/samodzielne zwalczanie obiektów naziemnych/, działając małymi pododdziałami/szczególnie parami/ dla samodzielnego wykryte rozpoznania celu i to przede wszystkim środkami ~~masowego~~ rażenia atomowego.

Lotnicze przygotowanie przeprowadza się bezpośrednio przed desantowaniem desantu powietrznego. W czasie przygotowania ogniowego desant zazwyczaj znajduje się w powietrzu. Celem lotniczego przygotowania jest zadanie maksymalnych strat przeciwnikowi w rejonie desantowania i w bliskiej strefie od niego i zabezpiecze-

nie w ten sposób sprzyjających warunków wysadzenia/zrzutu/ desantu.

Dla przeprowadzenia lotniczego przygotowania desantowania dysponuje się bardzo ograniczonym czasem/5 - 10 min/. Wykonanie istotnych szkód obiektom w rejonie desantowania osiąga się wielkim nakładem sił, szczególnie podczas stosowania klasycznych środków rażenia. Wszystko to mówi o tym, że w czasie lotniczego przygotowania ~~plmb powinien~~ bardzo charakterystyczne będzie wykonanie uderzeń jednoczesnych wszystkimi pododdziałami pułku lub ich części w krótkich odstępach czasowych.

Wyklucza się

Wykonanie uderzeń kolejnych w czasie ogniowego przygotowania desantowania.

Wsparcie desantu powietrznego przeprowadza się w czasie jego aktywnych działań dla wykonania postawionych zadań. Sytuacja w rejonie działań bojowych desantu będzie się charakteryzować wysoką dynamicznością, mogą się pokazywać nowe, nie przewidywane wcześniej/nieznane/ cele. Obezwładnienie i zniszczenie nowych i ożywających starych, szczególnie ruchomych obiektów, jest celem działań plmb w tym okresie.

Osiągnięcie wskazanych celów można uzyskać jedynie w warunkach szybkiego pojawienia się pododdziałów LMB w rejonie działań bojowych desantu. Potrzebie tej najbardziej odpowiadają loty na wezwanie z SD małych grup z wysokich stopni gotowości bojowej. Pojawienie się kolejnych grup niedużych grup LMB w rejonie działań bojowych desantu, pozwala nacelowywać je na te obiekty, które w danym momencie przedstawiają największe zagrożenia dla pododdziałów desantu i nie mogą być zwalczane/porażane/ innymi środkami ogniowymi.

W ten sposób w czasie wsparcia boju/działania/ desantu plmb wygodniej jest wykonywać kolejne uderzenia niedużymi grupami na obiekty przedstawiające największe zagrożenie dla desantu i nie zwalczane środkami ogniowymi samego desantu jak i wojsk działających od frontu.

Uderzenia jednoczesne pułk może wykonywać, kiedy dla zwalczania obiektu trzeba dużo sił i środków, a innymi środkami te obiekty nie mogą być obezwładniane i niszczone. Takimi obiektami będą: drugie rzuty kontratakujących grup w położeniu wyjściowym, pododdziały czołgów na pozycjach wyjściowych do ataku, artyleryjskie i rakietowe baterie przeciwnika.

W walce wzbraniającej podejście odwodów płmb wstępuje po wykryciu ruchu kolumn przeciwnika w kierunku rejonu desantowania. Zartzymanie ruchu kolumn, a tym samym stworzenie dogodnych warunków wykonania zadań bojowych powietrznego desantu - taki jest cel uczestnictwa pułku w walce z odwodami przeciwnika.

Sposoby działań bojowych pułku uzależnione są w tym przypadku od charakteru obiektu i potrzebnych sił do ich zwalczania.

Podczas stosowania bomb atomowych celowym sposobem działań bojowych płmb mogą być uderzenia kolejne pododdziałów tak na odwody rozpoczynającym wymarsz z rejonów ześrodkowania, jak i na kolumny znajdujące się w ruchu. Dla obezwładnienia i niszczenia wojsk i techniki w rejonach ześrodkowania z zastosowaniem klasycznych środków rażenia potrzebne jest wydzielenie znacznej liczby sił. Obiekty należy rażać uderzeniami jednoczesnymi pułku lub eskadry w ograniczonym czasie.

Zwalczanie dużych kolumn wojsk i techniki bojowej osiąga się także przy wydzieleniu dużej ilości sił samolotów z klasycznymi środkami rażenia. Po takim uderzeniu należałoby wykonywać uderzenia kolejne. Rzecz w tym, że po jednym, chociażby bardzo mocnym uderzeniu przeciwnik może się szybko otrząsnąć, przywieść się do porządku i kontynuować ruch do rejonu działań bojowych desantu. Oznacza to, że cel działań może nie być osiągnięty. Jeżeli uderzenia na kolumny będą wykonywane grupami, pojawiających się z przerwami czasowymi, to ruch ich będzie zatrzymany na większy czas. W tej sytuacji przeciwnika będzie zmuszony zastosować odpowiednie przedsięwzięcia w celu

w celu zmniejszenia strat: zmniejszają prędkość ruchu, rozśrodkowują wojska itp.

W czasie wsparcia desantów powietrznych może mieć miejsce samodzielne poszukiwanie/"polowanie"/ i zniszczenie małymi pododdziałami pułku środków napadu jądrowego w marszu i na pozycjach ogniowych.

W sumie plmb w czasie zabezpieczenia desantu powietrznego będzie wykonywał swoje zadania, stosując tak jednoczesne jak i kolejne uderzenia. Najbardziej charakterystyczne dla okresu przygotowania do desantowania będą uderzenia jednoczesne, a w okresie wsparcia walki desantu - uderzenia kolejne. W niektórych przypadkach może mieć miejsce samodzielne poszukiwanie i zwalczanie ^{wykrytych} obiektów/"polowanie"/.

Podział sił pułku na obiekty. Przy podziale sił na obiekty należy wychodzić z tego, jakie się przyjmuje środki rażenia, jakie są możliwości bojowe pułku w zadaniu odpowiedniego strat obiektowi i jaki jest cel działań w danym czasie.

Przy stosowaniu uzbrojenia atomowego siły pułku zostaną podzielone na obiekty odpowiednio do liczby zrzuconych bomb i potrzebnej liczby samolotów dla zabezpieczenia nosicieli bomb atomowych. Zasady te należy stosować tak w czasie działań w ramach przygotowania desantowania, jak i w czasie desantowania i prowadzenia działań bojowych przez desant na tyłach przeciwnika.

Jeśli będą stosowane klasyczne/zwyczajne/ środki rażenia, ^{rozmaicie} to rozdziela się siły plmb na obiekty w różnych okresach działań bojowych desantu.

Podczas wykonywania uprzedzających uderzeń i podczas uczestniczenia w lotniczym przygotowaniu desantowania najbardziej charakterystyczne są działania na 1 - 2 obiekty. Rzecz w tym, że tak przed uderzeniami uprzedzającymi, jak i przed lotniczym przygotowaniem desantowania, zazwyczaj stawia się decydujący cel - zniszczenie

obiektów w rejonie desantowania lub ich obezwładnienie na określony czas. Dla osiągnięcia tego celu należy wydzielać tyle sił, ile wyniknęło z obliczeń, z uwzględnieniem wszystkich warunków sytuacji.

Praktycznie robi się tak, że dla wykonania poważnego uderzenia/porażenia raketowym i artyleryjskim dywizjonem, kompaniom czołgów, batalionom zmechanizowanym/kompaniom/ itp. wydziela się wszystkie siły pułku lub znaczną ich część.

Podział sił pułku na dużą liczbę obiektów może zaistnieć podczas wykonywania uderzeń na obiekty małych rozmiarów, rozśrodkowane na dużej płaszczyźnie/powierzchni//raketowe i artyleryjskie baterie albo oddzielne stanowiska artylerii i działa, pojedyncze /oddzielne/ stacje radiolokacyjne, nieduże pododdziały wojsk miejscowej samoobrony itd/.

Podczas wsparcia działań bojowych desantu na tyłach przeciwnika siły pułku będą rozdzielone na kilka obiektów. Takie rozdzielanie sił uwarunkowane jest dynamicznością walki i raptownymi zmianami sytuacji w rejonie działań bojowych desantu powietrznego.

W rejonie desantowania mogą się znajdować wojska przygotowujące się do kontrataku na desant, ⁱogniowe środki ich wsparcia.

Cel działań plmb będzie się sprowadzał do tego, żeby razem z innymi środkami zerwać atak przeciwnika, wzbronąć prowadzenie ognia na wojska desantu, nie dopuścić do zajęcia wyjściowego położenia do ataku drugimi rzutami pododdziałów/oddziałów/ wojsk miejscowej samoobrony i ruchomych grup. Ten cel osiąga się uderzeniami pododdziałów pułku na te obiekty, które przedstawiają największe zagrożenie dla desantu w danym czasie. Np. jeden z pododdziałów może być nacelowany/skierowany/ do obezwładnienia ognia raketowych lub artyleryjskich pododdziałów, drugi - do wzbronienia podejścia pododdziałów piechoty do ataku, trzeci - do niszczenia i obezwładnienia wojsk zajmujących wyjściowe pozycje do ataku, trzeci - do wzbronienia podejścia pododdziałów piechoty i czołgów na pozycję wyjściową do

ataku itp. W ten sposób, w czasie wsparcia działań desantu powietrznego siły pułku mogą być dzielone na niewiele obiektów różnego charakteru.

Podczas uczestniczenia w walce z odwodami wysiłki pododdziałów plmb może być ześrodkowany na jednej kolumnie lub też rozdzielony na niewiele kolumn wojsk i techniki bojowej przeciwnika.

Działanie pułku pododdziałami na jedną kolumnę jest najbardziej charakterystyczne w tych przypadkach/warunkach/, kiedy stanowi ona bardzo ważny albo duży cel, a wyruszanie innych kolumn na określonym lub innych kierunkach nie dostrzega się lub podczas obecności innych kolumn, ale ~~na niek~~ działają pododdziały sąsiednich pułków lotniczych.

Plmb wykonuje uderzenia na niewiele kolumn, wyruszających po jednej lub kilku trasach przemarszu/marszrutach !/, jeśli nie są one zbyt dużych głębokości, ale stanowią zagrożenie dla desantu/np. pododdziały rakiet, czołgów itp./ i jeśli nie wykonują na nie uderzeń sąsiednie pułki lotnicze lub też inne środki ogniowe frontu/armii/.

W walce z kolumnami plmb ma jeden cel - zatrzymać ruch tych kolumn, które stanowią największe zagrożenie dla desantu w danym rejonie.

Jak z tego wynika, podczas przygotowania desantowania i desantowania desantu powietrznego plmb może działać na 1 - 2 obiekty. W okresie wsparcia boju powietrznego siły pułku mogą być ześrodkowane na jeden lub podzielone na niewiele obiektów.

Określenie celowego ugrupowania sił w powietrzu. jest jednym z najbardziej ważnych elementów decyzji dowódcy pułku.

Aby wyjść nad cel z najmniejszymi stratami i szybko go atakować, należy wybrać odpowiednie trasy i profil lotu, określić najwygodniejsze ugrupowania pododdziałów lub wzajemnego położenia samolotów i pododdziałów w powietrzu, ustalić rubieże początku i końca różnych rodzajów manewrów, wydzielić odpowiednie siły do zabezpieczenia lotu do celu i z powrotem i określić miejsce tych grup w powietrzu

w stosunku do grupy/grup/ uderzeniowej, określić odpowiednie wyjście nad cel i najbardziej efektywne sposoby atakowania nakazanych obiektów i rodzaje manewru przy ataku. Wszystko to składa się na skład rozpatrywanego elementu ~~sp~~ zespołu działań bojowych.

Określ^{ajacym}one ^{iem}warunkami stworzenia odpowiedniego ugrupowania sił w powietrzu dla szybkiego lotu po trasie i uderzenia na cel jest głęboka i wszechstronna ocena charakteru prawdopodobnego/możliwego/ przeciwdziałania środków obrony przeciwlotniczej przeciwnika.

Jak już wiadomo, desanty powietrzne stosuje się w czasie natarcia na-szych wojsk, kiedy równolegle z broniącymi się wojskami przeciwnika i ich środkami ogniowymi obezwładnia się poważnie siły i środki obrony przeciwlotniczej. Jednak to nie znaczy, że obrona przeciwlotnicza nie będzie w ogóle przeciwdziałała lotowi naszych samolotów/śmigłowców/. Nie patrząc na złożoności/?/ i trudności, związanych z prowadzeniem działań obronnych, przeciwnik będzie się starał osłaniać z powietrza główne zgrupowanie wojsk i oddzielne ważne obiekty.

W procesie wykonywania zadań wsparcia nacierających wojsk lotnictwo i inne środki napadu powietrznego swoimi lotami będą odciągać na siebie część sił i środków obrony przeciwlotniczej przeciwnika. W niektórych przypadkach mogą być wydzielane specjalne siły dla obezwładnienia środków obrony przeciwlotniczej na korzyść desantu powietrznego. Te sprzyjające warunki sytuacji powinny ^{być} umiejętnie stosowane podczas określania właściwego/odpowiedniego/ ugrupowania sił pmb, wykonującego zadania zabezpieczenia desantu powietrznego. Rozpatrzymy jak te warunki właściwie uwzględniać w licznych okresach desantowania desantu powietrznego.

W okresie przygotowania do desantowania przeprowadzenie specjalnych przedsięwzięć obezwładnienia obrony przeciwlotniczej wyklucza się. Jednak mogą zaistnieć działania lotnictwa i innych środków napadu powietrznego w ogólnym systemie wsparcia wojsk. Taka sytuacja okazuje się być określająca wybór właściwego ugrupowania

sił pułku w powietrzu.

Dowódca pułku podczas organizacji działań bojowych pododdziałów, powinien wykorzystywać wszystkie możliwości, aby określić, jakie obiekty i w jakim czasie będą zwalczane sąsiednimi lotniczymi i raketowymi oddziałami/pododdziałami/, ~~po~~ jakiej trasie/w jakim pasie/ i na jakich wysokościach przewiduje się/planuje się/ lot lotniczych pododdziałów/oddziałów/ i skrzydlatych rakiet, jakie przedsięwzięcia wykonuje się siłami i środkami wyższych przełożonych dla zapewnienia bezpieczeństwa lotu lotnictwa i skrzydlatych rakiet.

Przy prawidłowym uwzględnieniu tych czynników on może wybrać najwygodniejszy wariant lotu podległych pododdziałów. Tak, np., jeśli sąsiednie pododdziały lotnicze działają z pewnym wyprzedzeniem to w ugrupowaniach bojowych pododdziałów pułku może nie być grup demonstracyjnych i grup przeciwdziałania radioelektronicznego lub też skład tych grup może być znacznie ograniczony. Podczas lotu innych pododdziałów na średnich i dużych wysokościach, pododdziałom plmb należy wykonywać lot na małych wysokościach. Trasy lotu pododdziałów pułku należy przeprowadzać przez rejony, w których sąsiednimi pododdziałami lotniczymi, a także skrzydlatych rakiet obezwładnia się środki obrony przeciwlotniczej przeciwnika.

zabezpieczenia

Podczas desantowania desantu powietrznego wybór właściwych ugrupowań wydzielonych ~~grup~~ sił pułku w powietrzu zależy głównie od warunków, w jakich wykonuje się postawione zadanie.

Jeśli pułk uczestniczy w obezwładnianiu środków obrony przeciwlotniczej, to przy określaniu ugrupowania decydującymi okazują się następujące właściwości. Pułk działa na środki ~~obrony~~ obrony przeciwlotniczej samodzielnie lub we współdziałaniu z sąsiednimi pododdziałami lotniczymi i środkami ogniowymi nacierających wojsk. Obezwładnienie tych środków na korzyść desantu powietrznego przeprowadza się scentralizowanie, w określonym pasie/rejonie/. Zadania obezwładniania środków obrony przeciwlotniczej zazwyczaj wykonuje się w czasie ograniczonym.

Te właściwości nakładają określone ograniczenia na wybór ugrupowania wydzielonych sił pułku/rys.7/.W szczególności trasa i profil lotu powinny być wybierane z uwzględnieniem działań sąsiednich oddziałów/pododdziałów/.Szczególnie dużą uwagę należy zwracać na uczestnictwo działań oddziałów , wykonujących uderzenia jądrowe. Trasy lotu często będą przechodzić przez rejony, nasycone środkami obrony przeciwlotniczej.Należy mieć w ugrupowaniach bojowych pododdziałów dostatecznie silne grupy przeciwdziałania radioelektronicznego, a niekiedy i grup obezwładnienia ognia naziemnych środków przeciwlotniczych, jeśli nie będą one zwalczane przez inne pułki lotnicze wg. planu wyższego przełożonego.W warunkach ograniczonego czasu, wydzielonego dla wykonania uderzenia, będzie wykluczone stosowanie głębokourzutowanych ugrupowań bojowych.

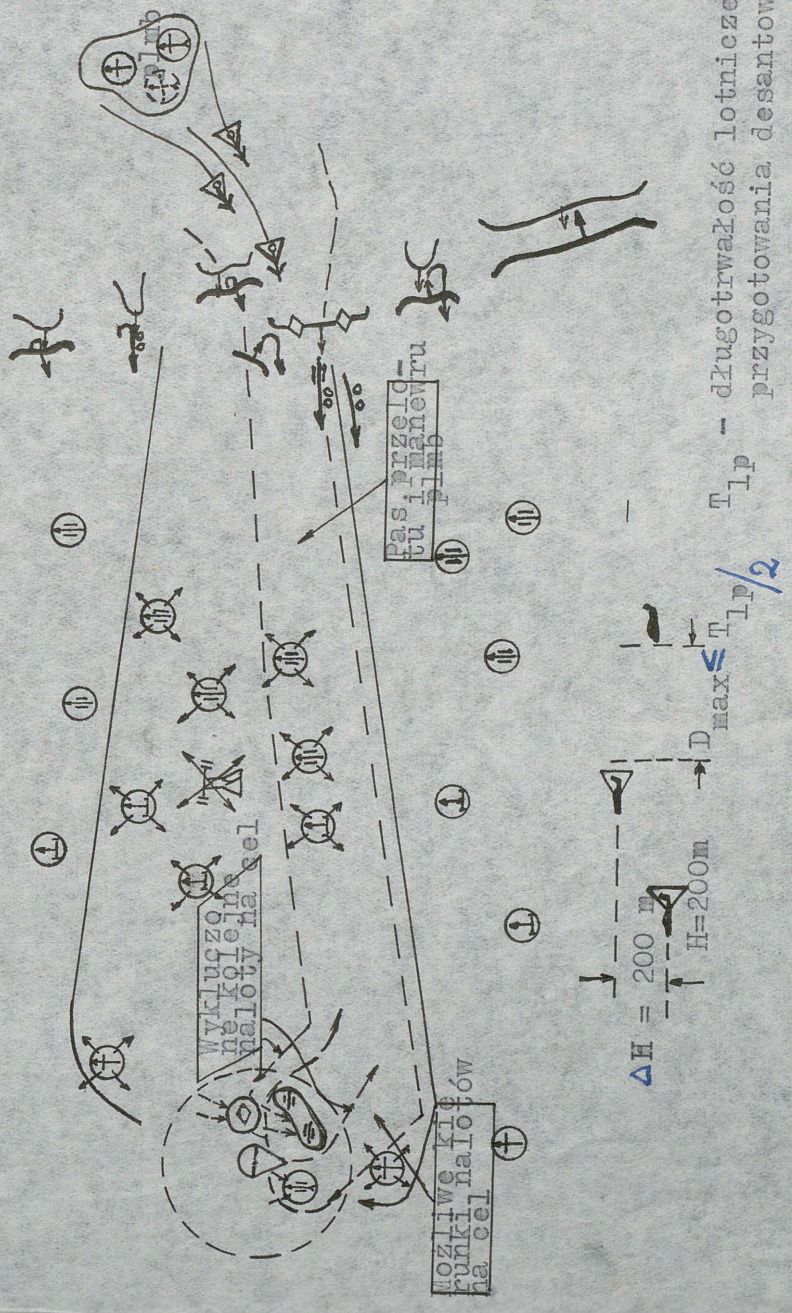
Wskutek zastosowania broni jądrowej na obiekty w wąskim pasie i uczestnictwa w obezwładnianiu obrony przeciwlotniczej innych oddziałów lotniczych i raketowych kierunki nalotów na cel często mogą być ograniczone do małych sektorów.Możliwości wykonania manewru w celu uniknięcia ataku myśliwców i obstrzału środków przeciwlotniczych nierzadko będą ograniczone.

Dla ogniowego przygotowania desantowania będą charakterystyczne następujące właściwości.W pasie lotu desantu powietrznego i w rejonie desantowania mogą być uprzedni obezwładniony system obrony przeciwlotniczej.Obiekty działań bojowych pułku zazwyczaj znajdują się w bardzo ograniczonym rejonie; będzie też ograniczony rejon działań bojowych plmb.Czas uderzenia ograniczają się do kilku minut.W ogniowym przygotowaniu desantowania mogą uczestniczyć liczne środki ogniowe.Lotnicze przygotowanie zazwyczaj zakończy ogniowe przygotowanie desantowania.

W

WXXXXXXXXXX

Rys. 8. Ugrupowanie plmb podczas wykonywania zadań lotniczego przygotowania desantowania.

Uwzględniając wskazane właściwości należy organizować loty pododdziałów plmb do celu i z powrotem/rys.8/.Trasy przelotu powinny w miarę możliwości przechodzić przez rejony, gdzie zastosowane zostały uprzedzające obezwładnienia środków obrony przeciwlotniczej. W tym przypadku nie istnieje potrzeba wydzielania większych sił do wykonywania przedsięwzięć zabezpieczających.

Podczas wyboru tras lotu pododdziałów należy koniecznie uwzględniać konieczność obejścia rejonu, gdzie zostały wykonane uderzenia jądrowe.

Podczas ograniczonego czasu na lotnicze przygotowanie działań i ugrupowań bojowych, urzutowanie na większą głębokość nie będzie możliwe. Dlatego też odległości między pododdziałami w ugrupowaniach bojowych często mogą być minimalnymi. W celu polepszenia warunków pilotowania i manewru należy urzutować grupy na różnych wysokościach.

W lotniczym przygotowaniu desantowania wykonanie powtórnych uderzeń pododdziałów pułku będzie znacznie utrudnione. Dlatego też wyjście pododdziałów nad cel powinno być tak organizowane, żeby zapewnić wykonanie zadania z pierwszego nalotu.

Wobec zastosowania broni jądrowej na obiekty w wąskim paśmie i uczestnictwa w obezwładnieniu środków obrony przeciwlotniczej innymi rodzajami lotnictwa, a także oddziałów raketowych, kierunki nalotu na cel często będą ograniczone małymi/niedużymi/ sektorami. Będą też ograniczone możliwości wykonania manewru przeciwnysłiwskiego i przeciwlotniczego.

Podczas wsparcia działań bojowych desantu strefa działań ogniowych środków wsparcia desantu powietrznego rozszerza się po porównaniu z okresem desantowania/rys.9/. W konsekwencji obiekty uderzeń pułku mogą się znajdować w rejonach znaczących rozmiarów. W czasie wsparcia boju desantu mogą się ujawniać nowe cele, na które należy natychmiast wykonać uderzenia. We wsparciu desantu powietrznego

go mogą uczestniczyć i inne pułki lotnicze. Przeciwnik będzie się starał zniszczyć desant powietrzny. Żeby pozbawić desant możliwości uzyskania pomocy od naszego lotnictwa on postara się odtworzyć naruszony system obrony przeciwlotniczej i zorganizować przeciwdziałanie lotom naszego lotnictwa.

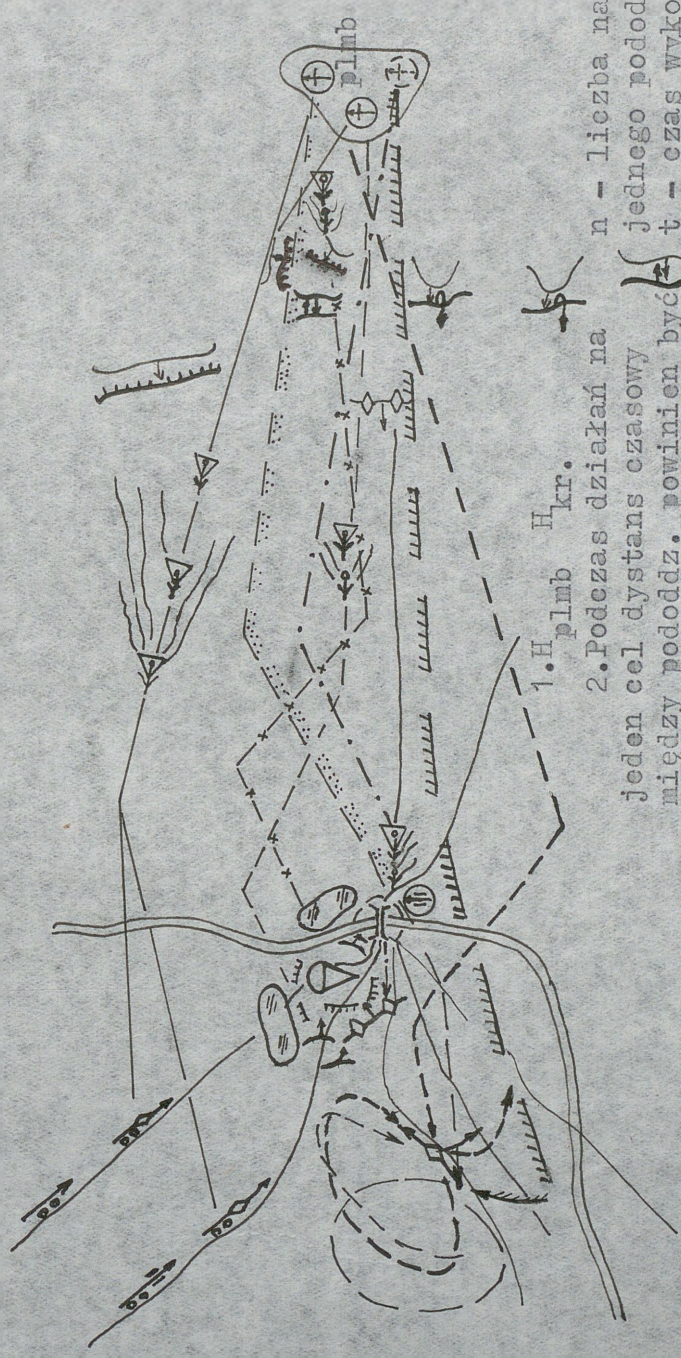
Złożone właściwości wskazują, że w czasie wsparcia desantu plmb przyjdzie się działać w ugrupowaniach urzutowanych we froncie, wysokości i głębokości i wykonywać uderzenia na obiekty, oddalone jeden od drugiego.

Lot do celu często trzeba będzie wykonywać po kilku trasach, aby obniżyć efektywność środków obrony przeciwlotniczej przeciwnika. Nawet ~~podczas~~ podczas działań na jeden obiekt bardziej celowe będzie wyznaczać pododdziałom różne trasy.

Konieczność wykonania natychmiastowych uderzeń na nowo ujawnione obiekty nierzadko spowoduje działania bojowe pułku małymi /nie dużymi/ pododdziałami, wylatującymi bezpośrednio po uzyskaniu gotowości. Ułatwia to przyjęcie ugrupowania bojowego, warunków manewrowania pododdziałów w powietrzu. Jednak możliwość przeciwdziałania środków obrony przeciwlotniczej wymaga posiadania w ugrupowaniu bojowym każdego pododdziału odpowiednie grupy /samoloty/ zabezpieczenia. Podczas stosowania klasycznych środków rażenia ta sytuacja nie może nie wpływać na bojowe możliwości pułku w rażeniu określonych obiektów.

Działając na obiekty oddalone jedno od drugiego gwarantujemy sprzyjające warunki wykonania powtórnych uderzeń. Podczas wyboju kierunku wyjścia nad cel, określenie czasowych dystansów między pododdziałami, działającymi na jeden cel, tę sytuację należy koniecznie uwzględniać. W warunkach wykonywania uderzeń na cele małych rozmiarów /kompanie czołgów i piechoty w marszu, na pozycjach wyjściowych, rakietowe i artyleryjskie baterie itp/ w ograniczonym rejonie, odległości między pododdziałami powinny być takie, żeby następne podod-

Rys. 9. Ugrupowanie plmb podczas wsparcia desantu powietrznego

1. H. plmb H. kr.
 2. P. podczas działań na jeden cel dystans czasowy między pododdz. powinien być nie mniejszy / $n-1$ / t_z

n - liczba nalołów na cel jednego pododdziaku
 t - czas wykonania / jednego z nalołów / zajęcia / na cel

działy pojawiały się nad celem tylko po wykonaniu zadania przez poprzednie.

Wychodząc ze złożonego położenia można dojść do następnych wywodów. Podczas wykonywania zadań obezwładniania środków obrony przeciwlotniczej i lotniczego przygotowania desantowania dla plmb okazuje się charakterystyczne wykonanie lotu do celu w wąskim pasie w urzutowanych ugrupowaniach bojowych w wysokości i głębokości, wykonanie ^{jednego ataku} /nalotów na cel z pierwszego ataku/, wykonanie nalotu na cel w ograniczonym sektorze. W okresach przygotowania do desantowania i działań bojowych desantów powietrznych na tyłach przeciwnika plmb będzie wykonywał loty do celu na szerokim froncie, w ugrupowaniach urzutowanych w wysokości i głębokości, a uderzenia na cel może wykonywać niewieloma nalotami z różnych kierunków.

4. Właściwości organizacji działań bojowych i dowodzenia plmb podczas zabezpieczenia desantów powietrznych.

Desanty powietrzne są stosowane decyzją dowódcy frontu /armii/ podczas przygotowania operacji zaczepnej lub też w czasie jej prowadzenia. Dlatego też współdziałanie między desantem powietrznym, oddziałami i pododdziałami lotnictwa i innych wojsk będzie organizowane przez dowódcę i sztab frontu/armii/.

Zastosowanie bojowe desantów powietrznych planuje się w taki sposób, żeby działania wojsk nacierających i ich środków ogniowych stworzyły sprzyjające warunki desantowania i działań bojowych desantu. Oznacza to, że dużo zadań zabezpieczenia desantów powietrznych środkami ogniowymi frontu/armii/, w tej liczbie i lotnictwa, będą wykonywane w ogólnym systemie wsparcia nacierających wojsk. Jednak w niektórych sytuacjach, głównie podczas desantowania desantu operacyjnego, można planować przeprowadzenie przedsięwzięć zabezpieczenia specjalnie na korzyść desantów powietrznych. Istnieje możliwość wydzielenia/oddziałów/ pododdziałów lotniczych do zabezpie-

czenia desantowania i działań bojowych desantów powietrznych.

Z LMB może się wydzielać do zabezpieczenia desantów powietrznych 1 - 2 pułki, a czasami i więcej. W tym przypadku dowódca dywizji po otrzymaniu zadania od dowódcy AL może przystąpić do uzgodnienia i precyzowania zagadnień współdziałania z desantem powietrznym.

Dowódca plmb w uzgodnieniu i konkretyzowaniu współdziałania z desantem powietrznym nie uczestniczy. We wszelkich przypadkach otrzymuje on zadanie od dowódcy dywizji.

Podczas stawiania zadań bojowych dowódcy pułku przekazują się: obiekt/obiekty/i czasy uderzeń, cel działań, natężenie, pas lotu /oś trasy/, skala wysokości/zakres/, sygnały rozpoznania i współdziałania. W tych przypadkach, kiedy pułk uczestniczy w obezwładnieniu środków obrony przeciwlotniczej lub w lotniczym przygotowaniu desantowania desantu powietrznego, może otrzymać trasę i profil lotu, a także ugrupowanie bojowe oddziałów lotnictwa transportowego, przetrzymującego desant. Przy jednoczesnych działaniach z innymi oddziałami lotnictwa i rakiet plmb dokładnie się określa trasę i profil lotu, kierunki ataków i odejść od celu.

Po otrzymaniu zadania bojowego dowódca pułku podejmuje decyzję. Przy tym wypracowanie decyzji w przyjętej kolejności i z szerokim wykorzystaniem oficerów sztabu i służb przeprowadza się tylko wtedy, gdy plmb orientuje się wcześniej o oczekiwanym zadaniu bojowym. I to będzie mieć częstsze zastosowanie podczas przygotowania desantowania i desantowania desantów powietrznych.

Należy rozpatrzyć podjęcie decyzji przez dowódcę pułku dla przypadku, kiedy orientuje się on wcześniej o oczekiwanym zadaniu bojowym.

Po otrzymaniu zadania bojowego dowódca pułku uprzednie /tymczasowe/ zarządzenie/wstępne/. Wydanie zarządzenia wstępnego jest szczególnie wskazane przy istnieniu ograniczonego czasu na

or
organizację działań bojowych.

Jednym z ważniejszych warunków organizacji działań w ograniczonym czasie przy zabezpieczaniu desantu powietrznego jest posiadanie/istnienie/ dostatecznie pełnych danych o działaniach desantu powietrznego, sąsiednich oddziałach lotnictwa i rakiet, o możliwości przeciwdziałania środków obrony przeciwlotniczej. Dlatego też pod-
zorganizować otrzymanie
czas otrzymywania zadania bojowego dowódca pułku powinien otrzymać uzupełniające dane o sytuacji, o czym daje odpowiednie wytyczne szefowi sztabu.

Jednocześnie z tym dowódca pułku daje wytyczne/udziela/ oficerom sztabu i służb pułku dla przygotowania danych do podjęcia decyzji na działania bojowe. Szczególnie ważne znaczenie dla podjęcia uzasadnionej decyzji posiadają zagadnienia nawigatorskiego zabezpieczenia działań bojowych. Dlatego też odpowiedni specjaliści powinni być gotowi złożyć meldunek dowódcy pułku najbardziej prawidłowego wariantu trasy i profilu lotu, uszykowania ugrupowania bojowego, kierunków nalotu na cel, sposobów ataku celu i wykonywanych manewrów w rejonie celu.

Przy tym ważnego znaczenia nabiera uwzględnienie położenia i charakteru wykorzystania środków naprowadzenia/radiotechnicznych/, zabezpieczających lot pułków lotnictwa transportowego, przerzucających desant powietrzny.

Dla zapewnienia szybkiego wypracowania decyzji wskazane jest mieć w sztabie plmb wcześniej przygotowane podręcznikowe i obliczone dane zastosowania różnych środków rażenia, wyboru tras i profili lotów, uszykowania odpowiednich ugrupowań bojowych itd. Dane te powinny być wcześniej przygotowane przez oficerów sztabu i służb.

Podczas oceny sytuacji, przeprowadzanej w przyjętej kolejności, dowódca plmb zwraca szczególną uwagę na określenie tych właściwości, które wynikają z charakteru działań desantu powietrznego i wykonywanego zadania przez pułk.

Oceniając przeciwnika dowódca pułku dokładnie określa możliwe położenie i charakter obiektów działań, na które będą wykonywać uderzenia pododdziały pułku; określa gdzie, kiedy i jakie obiekty mogą się od nowa pojawić; uwzględnia możliwości zmiany charakteru przeciwdziałania różnych środków obrony przeciwlotniczej przeciwnika.

W czasie oceny wojsk własnych dowódca zwraca szczególną uwagę na:

- określeniu dokładnego przebiegu przedniego skraju obrony lub położenia głównych pododdziałów desantu powietrznego i oddalenia obiektów działań od czołowych pododdziałów desantu powietrznego;

- badanie tras i profilów lotu, ugrupowań bojowych oddziałów lotnictwa transportowego, przerzucających desant, czasów i porządku /kolejności/ desantowania desantu powietrznego;

- wszechstronne uwzględnienie działań oddziałów lotnictwa i rakiet, przedsięwzięcia wszelakiego zabezpieczenia, prowadzonych siłami wyższego przełożonego.

Oceniając swoje możliwości, dowódca plmb wybiera odpowiednie środki rażenia nakazanych obiektów, dzieli siły pułku na obiekty, określa przedsięwzięcia zabezpieczenia działań bojowych pododdziałów, wydziela określone siły i środki z uwzględnieniem działań sąsiednich dowód. Podczas oceny swoich możliwości dowódca pułku szczególnie uwzględnia możliwości zastosowania broni jądrowej na obiekty, szczególnie przy bliskim położeniu ostatnich od pododdziałów desantu powietrznego, wyznacza normy zapewniające bezpieczeństwo przed porażeniem pododdziałów desantu produktami wybuchów atomowych.

W decyzji dowódcy pułku uwzględniane są wszystkie przedpomyślnego przedsięwzięcia ~~szyskiego~~ wykonanie zadań bojowych. Jednak przy zabezpieczeniu desantu powietrznego z największą pełnością i szczegółowością określa się: kolejność współdziałania z desantem powietrznym, skład się i kolejność ich działań, kolejność i sposób zastosowania środków rażenia na obiekty, położone bliżej desantu powietrznego,

trasy i profile lotów pododdziałów, możliwe obiekty i kolejność działań pododdziałów na nie w warunkach/w przypadku przecelowania, kolejność utrzymywania łączności z SD, położonych bliżej SD dowódców ogólnowojskowych lub dowódcy desantu.

W czasie wsparcia działań bojowych desantu powietrznego najbardziej typowymi będą wyloty pułku i jego pododdziałów na wezwanie z czołowych/wysuniętych/ SD lotnictwa, znajdujących się blisko SD dowódców ogólnowojskowych lub dowódcy desantu powietrznego. Przy wylotach pododdziałów na wezwanie z położenia podwyższonej gotowości, zadania i kolejność ich wykonania przekazuje się dowódcom pododdziałów w ogólnym zakresie/możliwy rejon i orientacyjny czas działań, pasy przelotu, różnice wysokości lotu itp/. W powietrzu może zaistnieć sprecyzowanie miejsca znajdowania się obiektu i czasu uderzenia na niego. W niektórych przypadkach mogą być precyzowane trasy i profile lotów, kierunki wyjścia nad cel i normy zabezpieczenia bojowego. Może też istnieć przecelowywanie na inne obiekty.

W celu zabezpieczenia pomyselnego wykonania zadań bojowych przeprowadza się z pododdziałami dowódcą i sztabem odpowiednie przedsięwzięcia dla przygotowania ich do działań na wezwanie/nauka rejonu działań bojowych, możliwych obiektów działań, właściwych ugrupowań bojowych, najwygodniejszych tras i profili lotów itp/.

Dowódca pododdziału, działającego na wezwanie, otrzymuje dużą samodzielność działań w powietrzu. Powinien on w oparciu o wszechstronne ~~przygotowanie~~ uwzględnienie warunków sytuacji zastosować wszystko dla efektywnego wykonania postawionego zadania.

Kierowanie działaniami bojowymi pododdziałów przeprowadza się/ realizuje dowódca plmb z SD na ziemi, rozwiniętego na lotnisku w powietrzu - ze swego samolotu, znajdującego się w ugrupowaniu bojowym.

Dowódca pułku znajduje się w powietrzu i kieruje podległymi pododdziałami osobiście podczas wykonywania jednoczesnych uderzeń na obiekty, rozmieszczone w ograniczonym rejonie. Pzr tym zha-

duje się w ugrupowaniu bojowym tego pododdziału, który wykonuje najważniejsze/główne zadanie. Np. przy wykonywaniu jednoczesnego uderzenia w ogniowym przygotowaniu desantowania dowódca pułku może się znajdować w ugrupowaniu bojowym pododdziału, posiadającego w swym składzie samolot-nosiciel bomby atomowej. Jeśli uderzenia jednoczesne wykonuje się na kolumny wojsk i techniki bojowej to dowódcy pułku najlepiej jest zarządzać pododdziałem, który pierwszy wychodzi na cel. Znajdując się w głównym pododdziale ugrupowania bojowego, dowódca pierwszy styka się z sytuacją w powietrzu i na ziemi, posiada możliwość bezpośredniej jej oceny i w razie konieczności sprecyzować zadania podległym pododdziałom.

Podczas wykonywania uderzeń niedużymi pododdziałami dowódca pułku częściej dowodzi ze swego SD. Jednakże podczas wykonywania najbardziej odpowiedzialnych zadań/np. uderzeń atomowych/ on może rządzić/kierować i niedużymi pododdziałami/klucz, eskadra/.

W rejonie działań bojowych desantu powietrznego kierowanie pododdziałami plmb prowadzi się z czołowego/wysuniętego SD dowódcy DLMB lub z SD grupy operacyjnej AL. Z tych punktów dowodzenia realizuje się wzywanie/ wzywa się pododdziały plmb z lotnisk, stawiając im zadania bojowe w powietrzu, przecelowując je na inne cele.

Razem z desantem powietrznym mogą być wysadzani oficerowie naprowadzenia ze środkami łączności. Podczas zabezpieczania operacyjnych desantów powietrznych razem z nimi wysadza się nieduże grupy operacyjne z AL lub z DLMB. Podstawowym zadaniem oficerów naprowadzenia i grup operacyjnych jest przekazanie na SD dowódcy dywizji lub SD grupy operacyjnej armii lotniczej informacji o sytuacji w rejonie desantowania i zapotrzebowanie dowódcy desantu na wsparcie lotnicze. W niektórych przypadkach/zniszczenie SD DLMB lub grup operacyjnych albo ich dużej odległości od rejonu desantowania/ mogą oni samodzielnie wskazywać obiekty uderzeń przybywającymi w rejon działań bojowych desantu pododdziałów pułku.

Dowódcy pododdziałów plmb przy podejściu do rejonu działań bojowych desantu nawiązują łączność z przednim/wysuniętym SD dowódcy dywizji lub z SD grupy operacyjnej, meldują swe zadania, otrzymują polecenia o kolejności wykonania zadań i zasadach zapewnienia bezpieczeństwa wojsk desantu powietrznego w warunkach wykonywania uderzeń na obiekty, położonymi w bezpośredniej bliskości od nich. Jeśli pododdziały pułku wylatują na wezwanie, nie otrzymując konkretnych zadań na ziemi, to oni meldują o tym i działają wg wskazówek otrzymanych z tych SD.

Z a k o ń c z e n i e

Desanty powietrzne we współczesnych warunkach są jednymi z ważnych środków prowadzenia natarcia i operacji zaczepnej. Szczególne warunki zastosowania wymagają zabezpieczenia ich naziemnymi środkami ogniowymi ~~frontu~~ i lotnictwa.

Ciężar gatunkowy LMB w zabezpieczeniu desantów powietrznych, rodzaj zadań i charakter działań określa się składem, głębokością desantowania, zadaniami i warunkami działań bojowych desantów powietrznych. Czym większa głębokość desantowania, czym ważniejsze zadanie i większy skład desantu, tym w większym natężeniu będą działać pododdziały i oddziały LMB.

Zabezpieczenie desantów powietrznych plmb może być realizowane tak w ogólnym systemie wsparcia nacierających wojsk frontu /armii/, tak i specjalnie, tj. drogą wydzielenie pułku do wykonywania zadań tylko na korzyść desantów powietrznych, co może mieć miejsce /zaistnieć/ głównie podczas zabezpieczenia desantu operacyjnego.

Największe natężenie sił plmb może zaistnieć w czasie desantowania i w czasie prowadzenia działań bojowych desantu na tyłach przeciwnika. Przy desantowaniu plmb wykonuje uderzenia jednoczesne. W czasie wsparcia działań desantów powietrznych najbardziej typowymi mogą być/będą/ uderzenia kolejne pododdziałami.

Zabezpieczenie działań bojowych desantów powietrznych oddziałami realizuje się we współdziałaniu z raketowymi, artyleryjskimi i innymi oddziałami lotniczymi/pododdziałami/. Tę sytuację należy uwzględnić podczas organizacji działań bojowych. Szczególną uwagę należy skupiać na uzasadnione określenie celowych ugrupowań bojowych pułku dla dolotu do celu i wykonania zadania.

Koniecznym warunkiem efektywnego wsparcia desantu powietrznego plmb jest dokładne i nieprzerwywane dowodzenie. Dowodzenie plmbi jego pododdziałami w rejonie działań bojowych realizowane jest z przedniego SD dowódcy DLMB lub SD grupy operacyjnej AL.

Razem z desantem powietrznym mogą być wysadzani oficerowie naprowadzenia lub nieduże grupy operacyjne z zadaniem przekazania informacji o sytuacji w rejonie desantowania i zapotrzebowań dowódcy desantu na wsparcie lotnicze, a w niektórych przypadkach i naprowadzenie pododdziałów pułku na cel.

Przy dokładnej organizacji działań bojowych, umiejętnym sposobów zastosowanie licznych przykładów taktycznych i dokładnym kierowaniu plmbx może okazać istotne wsparcie desantom powietrznym a tym samym wpływać na ogólny tok natarcia lub operacji zaczepnej.

T r e ś ć

	Str.
Wstęp	2
1. Warunki prowadzenia działań bojowych plmb podczas zabezpieczenia desantów powietrznych	4
2. Zadania i obiekty działań plmb podczas zabezpieczenia desantów powietrznych	10
3. Sposoby działań bojowych plmb podczas zabezpieczenia desantów powietrznych	30
4. Właściwości organizacji działań bojowych i dowodzenia plmb podczas zabezpieczenia desantów powietrznych	44
Zakończenie	50

88104

Wydrukowano w 1 egz.
Egz. nr 1 - Tajna Kanc.
Wył. ppłk L. Jabłoński
Druk. L. J. dn. 25.11.76 r.
Nr ks. masz. 0688/WL

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

BIBLIOTEKA GŁÓWNA - ARCHIWUM
Akademii Obrony Narodowej
Nr 40488